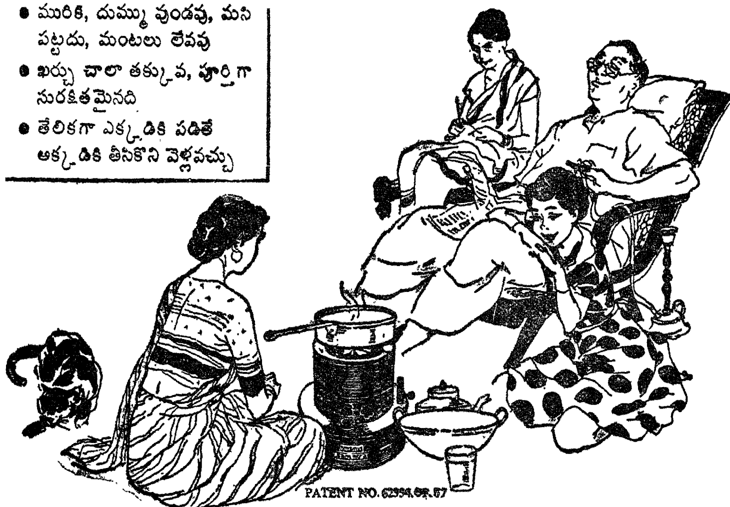
వంట చేస్తూనే విశ్రమించండి

ಅಡಿಗೆಯು ನಿಮಗೆ ಭೀಕರ ಶ್ರಮವಾಗಿರಬಲ್ಲುದು, ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕೆರೊಸಿನ್ ಕುಕರ್ನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ. ಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರಿ—ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಮುರಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಜೋತಿ ಊದ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಳ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಸಿಯಾಗದು. ಈ ಹೊಸ ಕುಕರ್ ಸ್ವಚ್ಛ, ನೇರ ಮತ್ತು ಸರಳ-ದುಡಿಮೆ, ಜವರು ಅಥವಾ ಕಂಬನಿಗಳಿಲ್ಲ.

- మురికి, దుమ్ము వుండవు, మసి పట్టదు, మంటలు లేవవు
- ఖర్చు చాలా తక్కువ, పూర్తిగా సురక్షితమైనది
- తేలికగా ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి తీసికొని వెళ్లవచ్చు

ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

వంట బాగా | తేలికగా చేసుకోండి

ఉత్పత్తిదారులు:

ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

77, బౌబజార్ స్ట్రీట్, కలకత్తా-12

KALPANA O. M. IS. TE

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౯ ౧౯౬౩, మే; శోభకృత్తు - వైశాఖము సంచిక ౧౧

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ మఠ ప్రచురణములు

740 పుటలు శ్రీరామకృష్ణ సూక్తి సుధ (తొలికూర్పు) రూ. 7/50

496 పుటలు శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము (ద్వితీయ ముద్రణము) రూ. 5/-

144 పుటలు శ్రీ శారదాదేవి రూ. 1-25

312 పుటలు శ్రీ శారదా ప్రసంగములు రూ. 3-00

540 పుటలు శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము (సంగ్రహ జీవితసహితము) రూ. 3-50

432 పుటలు (సాదా) రూ. 3-50 శ్రీవివేకానంద జీవితచరిత్ర (అట్టబైండు) రూ. 4/-

564 పుటలు స్వామి - శిష్య సంవాదములు (ప్రథమ ముద్రణము) రూ. 5/-

330; 324 పుటలు సందేశతరంగిణి - 2 భాగములు (ఒక్కొక్క భాగము) రూ. 3/-

402 పుటలు పారమార్థిక సంభాషణలు రూ. 3/-

శ్రీమద్భగవద్గీత	...	4 00
బ్రహ్మానంద బోధనలు	...	3 50
జ్ఞానయోగము 4 00 రాజయోగము		2 50
కర్మయోగము 1 50 భక్తియోగము		1 50
నారద భక్తి సూత్రములు	...	3/-
పరతత్త్వప్రసంగము	...	2/-
శ్రీ నాగమహాశయుని జీవితచరిత్ర	...	1 25
ప్రబోధరత్నాకరము	...	2 25
శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర	...	2/-
దేవీమాహాత్మ్యము	...	2/-
వివేకానందలేఖావళి (మొదటిభాగము)		1 50
వివేకానందలేఖావళి (రెండవభాగము)		1 75
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు	...	1 25
హిందూ మతము	...	1 25
అనుష్ఠాన వేదాంతము	...	1 25
వివేక సూర్యోదయము	...	1 25
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము		1/-
భారతీయ మహిళ	...	1/-
కఠోపనిషత్తు	...	0 80
శ్రీ పరమహంస నీతికథారత్నములు		0 75
గిరీశచంద్ర 0 75 భక్తిమార్గము		0 50
షికాగో నగరోపన్యాసములు	...	0 50
గురూపదేశములు	...	0 50
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము	...	0 40
శ్రీకృష్ణవాణి	...	0 40
క్రీస్తు సూక్తిమాల	...	0 40
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	...	0 40
నా గురుదేవుడు 0 40 బుద్ధ ఉవాచ		0 37
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	...	0 37
నా సంస్కరణ యుద్ధవిధానము	...	0 37
శ్రీరామకృష్ణుడు, వివేకానందస్వామి		0 25
శ్రీ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము	...	0 25
పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు	...	0 25
నవీన భారతదేశము	...	0 25
తాపత్రయ చికిత్స	...	0 25
పవహారిబాబా 0 25 ముక్తిమార్గము		0 19
సర్వం విష్ణుమయం జగత్	...	0 19
శ్రీ రామకృష్ణ ఆరాత్రికము	...	0 12
శ్రీరామనామసంకీర్తనము 0 6 యతిగీతము		0 6
నామతము 0 6 వి. సింహగర్జనము		0 3

శ్రీ దొడ్డ భాగవతము - మొదటి సంపుటము రూ. 6-50; రెండవ సంపుటము రూ. 5-50;
మూడవ సంపుటము రూ. 7-50 (మూడును ఒకేపరి కొన్నచో: రూ. 18-50)

ఇవియేకాక సంస్కృత, ఆంగ్ల, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములు,

వేదాంత కేసరి (ఆంగ్లము) శ్రీ రామకృష్ణ విజయము (తమిళము)

అను మాసపత్రికలును మాయొద్ద దొరకును

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీవ ననుభావ్య మశును వత్స.'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౯ } ౧౯౬౩ – మే :: శోభకృత్తు – వైశాఖము { సంచిక ౧౧

శ్రీః

సౌందర్యలహరి

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక : నే. భ.

(మార్చినెల సంచిక తరువాయి)

శ్రుతీనాం మూర్ధానో దధతి తవ యౌ శేఖరతయా
మ మా ప్యేతౌ మాత శ్శిరసి దయయా ధేహి చరణౌ
యయోః పాద్యంపాథః పశుపతిజటాజూటతటినీ
యయో ర్లాక్షాలక్ష్మీ రరుణహరిచూడామణిరుచిః ॥ ౮౪

మాతః	అమ్మా	యయోః	వేనికి
యౌ	ఏ	పాద్యంపాథః	ప్రక్షాళనార్హ జలమో
తవ	నీ	అరుణ	ఎఱ్ఱనైన
చరణౌ	పాదములను	హరిచూడామణిరుచిః	విష్ణుదేవుని తలమానికపు కాంతి
శ్రుతీనాం	వేదముల	యయోః	వేనికి
మూర్ధానః	శిరములు (ఉపనిషత్తులు)	లాక్షాలక్ష్మీః	లత్తుకకాంతియో
శేఖరతయా	శిరోభూషణములుగా	ఏతౌ చరణౌ	ఆ (నీ) పాదములను
దధతి	తాల్చునో	మమ శిరసి అపి	నా తలపైనిగూడ
పశుపతి	పరమశివుని	ధేహి	ఇడుమా.
జటాజూట	జడలముడియందలి		
తటినీ	నది (గంగ)		

తా. అమ్మా, పరమశివుడు నీకు మ్రొక్కినప్పుడు ఆయన జడలముడియందలి గంగాజలము నీ చరణములను ప్రక్షాళించును. శ్రీమహావిష్ణువు నీకు మ్రొక్కినప్పుడు ఆయన తలమానికపు కెంజాయ నీ చరణములపైని పర్వి వానికి తాను లత్తుకపారాణి యగును. వేదములకు నీ చరణములు శిరోభూషణములుగ నున్నవి. అట్టి నీ చరణములను దయచేసి నా తలపై నిడుమా.

నమోవాకం బ్రూమో నయనరమణీయాయ పదయో
స్తవాస్మై ద్వన్ద్వాయ స్ఫుటరుచిరసాలక్తకవతే
అసూయ త్యత్యన్తం యదభిహననాయ స్పృహయతే
పశూనామీశానః ప్రమదవన కఙ్కేళి తరవే ॥ ౮౫

(భగవతి)	(అమ్మా)	స్ఫుట	ఉజ్జ్వల
	ఏ (నీ) పాదముల	రుచిర	ప్రభగలదియు
అభిహననాయ	తాపుతినుటకు	సాలక్తకవతే	లత్తుకపూతకలదియు అగు
స్పృహయతే	కోరునట్టి	అస్మై	ఈ
ప్రమదవన	పూదోటయందలి	తవ	నీ
కఙ్కేళి తరవే	అశోకవృక్షముపట్ల	పదయోః	పాదముల
పశూనామ్ ఈశానః	పశుపతి	ద్వన్ద్వాయ	యుగళికి
అత్యన్తమ్	మిక్కిలి	నమోవాకమ్	'మ్రొక్కుచున్నార' మనుటను
అసూయతి	ఈర్ష్య చెందుచున్నాడో	బ్రూమః	పల్కుచున్నాము
నయన	కన్నులకు		మ్రొక్కుచున్నామనుట.
రమణీయాయ	ఇంపైనదియు		

తా. అమ్మా, ఉజ్జ్వలప్రభయు లత్తుకపారాణియు గల నీ పాదయుగళి నయనరమణీయముగ నున్నది. దాని తాపు తినుట తనభాగ్యలభ్య మని భావించు పరమశివుడు, ఆ భాగ్యమునకే ఆశపడు మీ పూదోటయందలి యశోకవృక్షముపట్ల మిక్కిలి అసూయ చెందును. (అశోకమునకు మగువకాలితాపు దోహదము).

మృషా కృత్వా గోత్రస్ఖలన మథ వైలక్ష్యనమితమ్
లలాటే భర్తారం చరణకమలే తాడయతి తే
చిరా దన్తశ్శల్యం దహనకృత మున్మూలితవతా
తులాకోటిక్వాణైః కిలకిలిత మీశానరిపుణా ॥ ౮౬

(భగవతి)	(అమ్మా)	లలాటే	నుదుట
మృషా	ఆకస్మికముగనే	తాడయతిసతి	ప్రహరింపగా
గోత్రస్ఖలనం	మఱొకతె పేరుచెప్పు తప్పును	దహనకృతమ్	కాల్చుటవలనగల్గి
		చిరాత్	చిరకాలముగ నాటియుండిన
కృత్వా	చేసి	అన్తశ్శల్యమ్	గుండెలోని బాణమును
అథ	అంతట	ఉన్మూలితవతా	పెఱికికొన్న
వైలక్ష్య	కింకర్తవ్యతామూఢుడై	ఈశానరిపుణా	మన్మథునిచేత
నమితమ్	ప్రణమిల్లిన	తులాకోటి	అందెగజెల
భర్తారం	పతిని	క్వాణైః	ఘల్లులరూపమున
తే	నీ		జయఘోషచేయబడినది.
చరణకమలే	పాదపద్మములు		

తా. అమ్మా, నీ పతి పరాకున వేఱొకప్రియురాలి పేరు చెప్పును. అంతలోనే తన పొరపాటును గ్రహించును. ఇక చేయుటకు వేఱేమియు లేక నీకు మ్రొక్కును. నీవు నీ పాదపద్మములతో అతని నుదుటిపై ప్రహరింతువు. అప్పుడు నీ పాదనూపురములు ఘల్లు మని మ్రోయును. ఆ మ్రోత ఎట్లుండు ననగా — తాను కాల్చబడిననాటినుండి తనగుండెలో నాటియుండిన అలుగును పెఱికివేసికొని, బాధ తీఱగా, మన్మథుడు విజయద్యోతకముగ కావించిన కిలకిలారవము . అన దగి యుండును.

హిమానీహన్తవ్యం హిమగిరినివాసైకచతురౌ
నిశాయాం నిద్రాణం నిశి చరమభాగే చ విశదౌ
పరం లక్ష్మీపాత్రం శ్రియ మతిసృజన్తౌ సమయినాం
సరోజం త్వత్పాదౌ జనని జయత, శ్చిత్ర మిహ కిమ్ ॥ ౮౭

జనని	అమ్మా	హిమానీ	మంచుమొత్తముచే
హిమగిరినివాస	మంచుకొండలలో వసించుటలో	హన్తవ్యమ్	నాసిల్లునదియు
		నిశాయామ్	రాత్రియందు
ఏకచతురౌ	ముఖ్యముగా సమర్థములును	నిద్రాణమ్	ముకళించుకొనునదియు
నిశి	రాత్రియందును	పరం	ఇంచుకగ
చరమభాగే చ	తుదిజామునందును	లక్ష్మీపాత్రమ్	రమాధిష్ఠితమునగు
విశదౌ	వికసించియుండునవియు	సరోజం	పద్మమును
సమయినామ్	స్వభక్తులకు	జయతః	గెల్చును
శ్రియమ్	సిరిని	ఇహ	ఇందు
అతిసృజన్తౌ	కొల్లగనిచ్చునవియు అగు	కిమ్	ఏమి
త్వత్పాదౌ	నీ చరణములు	చిత్రమ్	ఆశ్చర్యము!

తా. అమ్మా, ద్మము మంచుచే నాసిల్లును, నీ చరణములు మంచుకొండలో సదా సంచరించుచుండగలవి. పద్మము రాత్రి ముకుళించుకొనును, నీ చరణములు సదా వికసించి యుండును. లక్ష్మిని నిల్పుకొనునది పద్మము, స్వభక్తులకు లక్ష్మిని కొల్లగ నిచ్చునవి నీ చరణములు. అట్టి నీ చరణములు పద్మమును గెల్చు నన్నచో: అం దాశ్చర్య మే మున్నది?

పదం తే కీర్తీనాం ప్రపద మపదం దేవి విపదాం
కథం నీతం సద్భిః కఠినకమఠీకర్పరతులామ్
కథం వా బాహుభ్యా ముపయమనకాలే పురభిదా
య దాదాయ న్యస్తం దృషది దయమానేన మనసా ॥ ౮౮

దేవి	అమ్మా		పొందింపబడినది
కీర్తీనాం	కీర్తులకు	దయమానేన	కరుణావిష్టమగు
పదమ్	స్థానమును	మనసా	మనస్సుతో
విపదామ్	ఆపదలకు	పురభిదా	సదాశివుని చేత
అపదమ్	అస్థానమును అగు	ఉపయమనకాలే	వివాహసమయమున
తే	నీ	బాహుభ్యాం	చేతులతో
ప్రపదం	పాదాగ్రము	యద్	ఏ (అ) పదమును
సద్భిః	కవీంద్రుల చేత	ఆదాయ	గ్రహించి
కఠిన	గట్టి	కథం వా	ఎట్లు
కమఠీకర్పరతులాం	తాబేలువీపుచిప్పతోఁ సమానత్వమును	దృషది	సన్నికంటిపై
		న్యస్తమ్	పెట్టబడినది?
కథం	ఎటు		

తా. అమ్మా, నీ పాదాగ్రము కీర్తులకు స్థానము, ఆపదలకు అస్థానము. దానికి కవులు కఠినమైన తాబేటిమూపుచిప్ప నుపమానముగ చెప్పుదురే, అ దెట్లు పొసగును? శివు డేమో సదయచిత్తుడే కదా, మఱి పెండ్లియప్పుడు నీ పాదమును పట్టుకొని సన్నికంటిపై ఉంచుట కాయనకు చే యె ట్లాడెను?

నఖై ర్నాకస్త్రీణాం కరకమలసంకోచశశిభిస్
తరూణాం దివ్యానాం హసత ఇవ తే చణ్డి చరణౌ
ఫలాని స్వఃస్థేభ్యః కిసలయకరాగ్రేణ దదతాం
దరిద్రేభ్యో భద్రాం శ్రియ మనిశ మహ్నాయ దదతౌ ॥ ౮౯

చణ్డి	భగవతీ		చందమామలను
దరిద్రేభ్యః	పేదవారికి	నఖైః	గోళ్లచేత
భద్రాం	అమందమైన	కిసలయ	చిగురనెడి
శ్రియం		కరాగ్రేణ	చేతికొనచేత
అనిశమ్	సదా	స్వఃస్థేభ్యః ఏవ	స్వర్గలోకస్థులకుమాత్ర
	శీఘ్రముగా	ఫలాని	పండ్లను
దదతౌ	ప్రసాదించునట్టి	దదతాం	ఇచ్చునట్టి
	నీ	దివ్యానాం తరుణామ్	స్వర్లోకవృక్షములను
చరణౌ	పాదములు		(జూచి)
నాకస్త్రీణామ్	వేల్పుటింతుల	హసత ఇవ	(పరి)హసించుచున్న
కరకమల	కేలుదామరలను		ట్లున్నవి.
సంకోచ	ముకుళింపచేయుటలో		

తా. అమ్మా, స్వర్గలోకమందున్న కల్పవృక్షములు తమ ఫలములను అక్కడనున్న వారికిమాత్రమే ఇచ్చును. మఱి నీ చరణములు ఎంతటిపేదవారికైనను సరే, అమందమైన సంపద నిచ్చును, వెంటనే ఇచ్చును, సదా ఇచ్చును. కల్పవృక్షములను జూచి నీ చరణములు నవ్వుచున్నవి. వానిగోళ్లే ఆ నవ్వు. చందమామ చేయు పనిని ఆ గోళ్లు చేయును. చందమామ పద్మములను ముకుళింపజేయును. నీ పాదనఖములు సురాంగనలకరకమలములను ముకుళింపజేయును. వారు నీ పాదాలకు మ్రొక్కుదు రనుట.

శ్రీ వివేకానందయతీంద్రసంస్తుతి

విద్వాన్ సత్కవి శ్రీ నారునాగార్యజీ

కం॥ వేదాంత డిండిమ స్ఫుటనాదము వేధోండగర్భ - నాళీకసము
ద్భేదగతిన్ మ్రోగించి శుభోదర్క - జయధ్వజమ్ము - నుంపవె! మౌనీ ! ౧

మ॥ సకలాశావలయీకృతాంగల మహాసామ్రాజ్య నేతల్, సమ
స్తకళాకోవిదులయ్యు, నీశ్వరజటాంతర్లీననాకాపగా
ధికధారాతులితేద్ధవాఙ్ముఖమహోద్దేశమ్ములన్ గాంచి వా
రకటా! ముగ్ధవిమోహబాలకులు కారా త్వత్సమక్షమ్మునన్ ! ౨

శా॥ నీ మూలమ్మున సర్వదేశములు రాణించెన్ గదా ! భారతీ
యామూల్యాగమశాస్త్రనిర్వచన శక్త్యాదుల్ విజృంభించి వ
హ్వా ! మధ్యాహ్నపిచండమండలక మార్తాండ ప్రచండోగ్ర తే
జోమూర్తిన్ నిను జాఁగి మ్రొక్కరె బుధుల్ జోహారు లర్పించుచున్. ౩

శా॥ ఊరుం బేరుఁ బ్రతిష్ఠలేని జను లెంతోమంది జన్మించి యు
న్నా రీ విశ్వమునెల్ల వారి నెవరైనన్ లెక్కఁ జాలిరే ?
పేరుం బెంపు మదింపు నింపు సకలోర్వీచక్రనిర్వక్ర వి
స్ఫారత్కీర్తిపతాక నిల్పెనొకొ యుష్మత్సామ్య మెక్కండు నేన్ ? ౪

శ్రీవివేకానందమరందబిందువులు (౪)

శ్రీ చిరంతనానందస్వాముల అనూక్తి

ఆహా! మీ స్వస్వరూపము మీకుఁ దెలిసినచో నెంత మేలై యుండెడిదో కదా! మీ రాత్మలు, సాక్షాద్భగవత్స్వరూపులు. నేనెప్పుడైన నపరాధము చేసితినని భావింతువో, అది నేను మిమ్ము మానవు లనునప్పుడే.

నేను సత్యము నారాధింతును. సత్యమున కెప్పుడు నసత్యముతోఁ బొత్తు కుదుర నేరదు. సమస్తప్రపంచము నాకెదురై నిల్చినను, సత్యమే తుదకు విజయము నందునది.

ఈ విశ్వము పిఱికిపందలకై యుద్దేశింపఁ బడినది కాదు. పాఱిపోఁ జూడకుఁడు. విజయమునుగాని, యపజయమునుగాని లక్షింపకుఁడు.

ప్రతీకారమునుగూర్చి కాని, ద్వేషమును గూర్చి కాని నేనెన్నఁడును బలుకలేదు, బలమునుగూర్చియే సదా చెప్పుచున్నాను. ఈ సముద్రపుఁ దుంపరలలో నొకకణముపైఁ బగ సాధింపవలయునని మన మెన్నఁడైనను దలఁతుమా? కాని దోమ కది యొక విశేషము గావచ్చును!

లెండు, కార్యభారమును వహింపుఁడు — ఎంతకాల మీ మాంద్యము? మీ రీప్రపంచమునకు వచ్చియుంటిరి కావున నేదియో కొంత జాడను దిగవిడిచి పొండు. కానిచో, మీకును శిలావృక్షాదులకును భేదమేమి? — అవియుఁ బుట్టి పెరిగి నశించుచున్నవి.

కల్లబొల్లి మాటలేల? పందిని నంది యన నేల? పరమార్థమును దుచ్ఛప్రాపంచికవిషయములతో సమన్వయింపఁ జూచు యత్నమునకు మూలకారణము పిఱికితనము, పట్టిపిఱికితనము. ధైర్యమవలంబింపుఁడు. నావత్సలు ధైర్యశాలులై యుండవలయును. నిర్భయులై వేదశాస్త్రములందలి తత్త్వములను బాహాటముగా జనులకు బోధింపుఁడు. మీ గౌరవము పోవునని కాని, జనులకు మీయందు ద్వేషముకలుగునని కాని భయపడకుఁడు. ఇంచుకయు వ్యామోహమునకుఁ జిక్కక సత్యారాధకులై యున్నచో, మీ కలౌకిక బలము కలుగును. అసత్యములని మీరు నిరసించు విషయముల నపుడు మీ యెదుటఁ బ్రస్తావింప జనులు భీతిల్లుదురు. పదునాలుగేండ్లచంచలదీక్షతో సత్యమును మీరు పరిపాలించునెడల, జనులు మీ రేమి చెప్పినను విశ్వసించి శిరసావహింతురు. ఇట్లు వర్తించినచో, దేశీయులను బం విముక్తుల నొనర్చి, దేశోద్ధారకులై, లోకమునకు మహోపకారము నొనర్చిన వారలయ్యెదరు.

ఇనుపకండరములు, ఉక్కునరములు, తదంతరమున వజ్రాయుధతుల్యమగు మనస్సు— నాయనలారా, ఇవియే మనకు వలయునవి!

అసత్యముకంటె సత్యము కోటిరెట్లు ఘనతరము; సౌజన్యవిషయముకూడ నిట్టిదే. ఇవి నీయొద్ద నున్నచో, నివియే యప్రయత్నముగా మార్గమును నిర్మించును.

సత్యమెచటికి నిన్ను గొనిపోయినను వీడకుము; నీయాశయములవలన నేమి సంభవించినను వానిని విడనాడకుము. పిఱికిపందవును, ఆత్మవంచకుడవును గాకుము.

శ్రీ వివేకానంద మరందబిందువులు

ఏమి జరిగినను మన మేలుకొఱకే యను మనోభావమును—ఆశావాదము—నవలంబించి, ప్రతివస్తువునందును ప్రతివ్యక్తియందునుగల మంచిని గనుగొన ప్రయత్నింపవలయును. కాలబడి మన మనశ్శరీరదౌర్బల్యమునుగూర్చి విలపించినచో నేమియు లాభములేదు; విఘాతములను ప్రతికూలపరిస్థితులను నణచు వీరప్రయత్నమే మనల నాత్మోన్నతి నొందించును.

యాగములును, దండవత్ప్రణామములును, గొణుగుకొనుటలును మతము—ధర్మము—కానేరవు. ధైర్యముతో జక్కని వీరకృత్యముల నవి మనచే జేయించుచు, నాత్మపరిపూర్ణతదెసకు మనభావములను గొనిపోయిననే యవి మంచివి.

మొదట మనము దేవతలము — సాక్షాద్భగవత్స్వరూపులము — గావలయును; ఇతరులు నట్లగుటకు దోడ్పడవలయును. "ఐ, చేయు" మనునదియే మన మూలమంత్రము కావలయును.

హనుమంతుని యచంచల భక్తియే దేశమున కిపు డావశ్యకము. కాని మీ రేమిచేయుచున్నారు? మృదంగ, కరతాళములతో నేవో పిచ్చిపిచ్చిపదములను బాడుచు జిందులు త్రొక్కు శారీరమానసికబలహీనులతోఁ గూడుకొనియున్నది మీజాతి నేడు! బృందావన గోపికాభక్తిని,— ఆమహాకఠినసాధనను,— కామలేశమైనను లేని మహోత్కృష్ట మధుర భావమును—మీ కామాదినీచప్రవృత్తు లన్నిటితో ననుకరింప యత్నించుచున్నారు! ఫలిత మేమి? దేశమంతయు తమోంధమునఁబడి తల్లడిల్లుచున్నది. చిన్ననాటినుండియు నహర్నిశము మీగీతములను జావళీలను విని విని దేశమంతయు నిర్వీర్యమైపోవుటలో నాశ్చర్యమేమి? దేశమున పౌరుషమడుగంటినదే! ఇంతకంటె నధఃపతనము వేఱుండునా? మీఢక్కలు, ఢోలులు, కాహళలు, తూర్యభేరీలు నేఁడేమైనవి? వీనిని మఱల దేశములోనికి దీసికొని రాజాలరా? మీయువకులను, బిడ్డలను శౌర్యోత్తేజకములగు వాని గంభీరస్వనములను విననిండు. భారతపుత్రులారా, నేఁడు మనము ధైర్యోత్సాహజనకములగు బ్రహ్మరుద్రతాళములను వాయించి డమరును ప్రయోగింపవలయును. "హర! హర! మహావీర! వ్యోమ! వ్యోమ!" యనునినాదములచే భూమ్యాకాశములను గంపింపజేయవలయును. ప్రస్తుతము కరుణరసాదులను బురికొల్పు గీతగానములను విరమించి 'ధ్రువపదాదిస్వరములతో' గూడిన వీరరసాన్వితగీతములను, జనులు వినవలయును, బాడవలయును. వేదగంభీరఘోషచే దేశమును బునర్జీవింపజేయవలయును. మనము చేయు ప్రతికార్యమునందును సుస్థిరధీరత్వము పొందుపడియుండవలయును. ఇట్టి ధీరాదర్శము నవలంబించినప్పుడే మాత్ర దేశక్షేమము మనకు గరతలామలకమగును. నీ వొక్కడవైన నిట్టి మహోత్తమాదర్శమును నీవర్తనమున జూపగల్గినచో, వందలకొలది నిన్ననుసరించితీరుదురు. కాని క్షణమైనను ధర్మమార్గమునుండి చలింపకుము; దౌర్బల్యమును విసర్జింపుము. నీజీవితచర్యలలో నిత్యము ధైర్యసాహసములు గల్గియుండుము. ఇదియే పరమేశ్వరీకటాక్షము లభించుమార్గము.

శ్రీ ప్రేమానందస్వామి

[సంపాదకీయము]

(గతసంచిక తరువాయి)

ఒకనాడు ఇరువదినాల్గు పరగణాల జిల్లాలోని డైమండుహార్బరునుండి ఒకమహమ్మదీయుడు కొందఱు హిందుమిత్రులగూడి మఠమునకు వచ్చెను. గుడిలోనికి పోయివచ్చిన తర్వాత కొంతప్రసాదము ఆకులో పెట్టి అతనికీయబడెను. అతడు భుజించిన తర్వాత ఆ ఆకును ఎత్తివేసి చోటును శుద్ధిచేయుటకు అక్కడ ఉన్న వా రందఱును వెనుకడుగుపెట్టు చుండిరి. దానిని గుర్తించి శ్రీప్రేమానంద స్వామి బిరబిర వచ్చి ఆపనులను స్వయముగా తానుచేసి వైచెను. చూచి ఎల్లరును అచ్చెరువును సిగ్గును చెందిరి. 1917 లో తూర్పు బంగాళమునకు ఆయన పోయియుండినప్పుడు ఇట్టి సంభవమే మఱొకటి జరిగినది. మైమెన్సింగులో ఒకపల్లెకు స్వామి పోయియుండెను. "అందఱిహృదయాలలోఉన్న దేవుడొక్కడే" అని స్వామి చెప్పుచుండగా విని ఒక మహమ్మదీయుడు "అటులేని స్వామి నేను తాకిన అన్నమును తా మారగింపగలరా" అని అడిగెను. వెంటనే స్వామి 'తప్పక ఆరగింపగల' ననెను. తత్క్షణమే అత డొక పళ్ళెరమున కొంత అన్నమును తెప్పించి తనచేతులతో అర్పింపగా ఎట్టి జంకును కొంకును లేక స్వామి ఆరగించెను.

మఠసంస్థ పెద్దది. అం దున్న వారి చిత్తవృత్తులు స్వభావములు వివిధములుగనుండును. అట్టి సంస్థను నిర్వహించుటకు స్వామికి ఎంతో ఓర్పు శాంతి సహనము ఆవశ్యకములాయెను. ఐనను ఆయన సామర్థ్యమున క దొక లెక్కలోనిది కాదు. నిత్యకృత్యము ల నెట్టి చిత్తముతో తాను నిర్వహింపబూనునదియు ఆయన ఒకనాడు మఠములోని ఒకవృద్ధస్వామి కిట్లు తెల్పుచుండెను. "ధ్యానజపములముగించుకొని గుడిమెట్లు దిగి వచ్చునప్పుడు 'ఓర్చుకో, ఓర్చుకో, ఓర్చుకో ఓర్పుగలవాడు, నిలువగలడు, ఓర్పులేనివాడు నశించును' అనెడి గురుదేవుని మంత్రమును మరల మరల వల్లించుతును". గర్వాహంకారాలు జాడగానైనలేక, తాను గురుదేవునిచేతి పనిముట్టు అని ఆయన భావించెడివాడు. ఉదాత్తమైన ఆయన పారమార్థిక దృష్టిలో ఈ లోక మొక దివ్యజ్యోతిచే కప్పవడియుండెను. ఇందుండి పాపము పరారి అయ్యెను. ఇతరులతప్పులందు ఆయన తనతప్పులనే గుర్తించెను. పెక్కు లేఖలలో ఆయన ఇట్లు వ్రాసెను.

"గురుదేవుని పాదములొద్ద నేను నేర్చుకొన్న పాఠ మిది పిల్లలు తప్పు చేసినప్పుడు నేను వాదించి, తప్పు చేసినది వారు కా దని నిర్ణయింతును. ఉన్న తప్పు నాదే. 'నేను మంచివాడ' నను భావమును చేరనీయను నేను వచ్చియుండునది జ్ఞానము గడించుటకు. జ్ఞానమునకు అంతులేదు. విషయములను మంచి

రీతిలో అర్థము చేసికొను శక్తిని గురుదేవుడు మన కనుగ్రహించును గాక — ఇదే నా ప్రార్థన. ......ఒరులలోని తప్పులపై కన్నుంచితిమేని క్రమముగా అవి మన కంటుకొనును. ఒరుల లోని తప్పులను కనిపట్టుటకును వారిని సరిదిద్దుటకును మనము రాలేదు. జ్ఞానసంపాదనకే మనము ఈలోకమునకు వచ్చియున్నాము.... దేవా, సర్వమును నీవే. నే నెవరిని దూషింతును ? సమస్తమును అతడే. పైనుండు మట్టి ఒకచో ఎక్కువగను ఒకచో తక్కువగను ఉండ వచ్చును కాని, లోనుండు బంగార మొక్కటే.''

వినయపూర్వము లింతగా ఉన్నను, సమయము వచ్చినప్పుడు ఆవశ్యకతను బట్టి స్వామి కఠినుడుగను ఉండగలడు. తియ్యనిమాటలను ప్రేమబోధలను పెడచెవిని పెట్టి దారితప్పిన వారిని తీవ్రముగ ఖండించుట కాయన వెనుదీయడు. కాని నొప్పింపవలె నని చెప్పుమాట కాదది. ఒకవేళ మాటపడ్డవాడు బాధపడినచో, వెంటనే ఆయన మంచి మాటలు చెప్పి, మంచివస్తువులు తినబెట్టి అతనిని ఓదార్చును.

దేవగడములో తుదిదినాలలో ఆయన వ్యాధిగ్రస్తుడుగ నుండినప్పుడు, ఒకానొక భక్తుడు దొరకిన శ్రేష్ఠభక్ష్యములను తెచ్చి స్వామిపరిజనుల కిచ్చుచుండెను. దానిని తిన్నందు కొకనాడు స్వామి ఒక పరిచారకుని ఇట్లు మందలించెను. 'సాధువుకు కామలోభము లుండ రాదనియు, సాధువు రాత్రి సగము కడుపునకుభుజింపవలెననియు గురుదేవుడు చెప్పుచుండెడివాడు. కాని జిహ్వాచాపల్యముచే నీవు అందుకు వ్యతిరిక్తముగ చేయుచున్నావు''. ఈ మాటలకు ఆపరిచారకుడు నొచ్చుకొని ఎవరితోను చెప్పక ఎక్కడకోపోయెను. మధ్యాహ్న భోజన మప్పుడు స్వామి ఆపరిచారకుడు లేడని గుర్తించెను, ఆందోళనచెందెను. తా నన్న మాటకు రోషపడి ఆ యువకుడు వెడలిపోయెనని స్వామి అనుమానించెను. అతనిని వెదకి పిలుచుకొని రం డని స్వామి ఇతరపరిచారకుల నంపెను, కాని వా రతనిని కనుగొనలేక మరలి వచ్చి వేసిరి. సాయంకాలము స్వామి విషణ్ణుడై కూర్చుండియున్నప్పుడు, ఆపాఱిపోయిన వాడు వెనుకటి వాకిలిగుండ ఇంటిలోనికి వచ్చెను. వచ్చె నని విని స్వామి అతనిని తన చేరువకు పిలిచి ''అబ్బాయి, నాకు వయసైనది, వ్యాధిచే బలము తగ్గినది. కోపమును సదా అణచుకోలేకున్నాను. ఈదశలో నే నే మేని అన్నంతమాత్రమున నీవు కోపావిష్టుడవు కావలసినదేనా?'' అనెను. ఈ మాట లనునప్పుడు స్వామి నేత్రములు బాష్పపూర్ణము లైనవి. అంత స్వామి తానే కొన్ని మధురభక్ష్యముల తెచ్చి అతనికి తిన బెట్టెను.

నడవడిలో ప్రశాంతత్వ ముండ వలె నని స్వామి ఎంతయు నొక్కి చెప్పుచుండును. ''సాధువులుగ నుండ గోరుకు రేని మొదట ప్రశాంతత అలవడవలె'' నని ఆయన మాటికి మాటికి చెప్పును. ''ఈదినాలలో నడవడిలో ప్రశాంతతను మామూలు సంఘమర్యాదలును ఎవరును లక్ష్యపెట్టుట లేదు. మా గురుదేవుడెంతో మెలకువతో మాకు నేర్పిన వివే'' అన్నాడు. స్వామి ధాటీమండితభావప్రపూర్ణ ప్రవచనములచే శ్రీరామకృష్ణ వివేకానందుల ఆదర్శాలను మఠములో క్రొత్తగ ప్రవేశించిన వారి డెందములలో హత్తుకొన చేయుచుండెను.

శ్రీవివేకానందస్వాముల నియమానుసారము శ్రీప్రేమానందస్వామి తనజీవితకాలమున సొంతమునకు శిష్యులను ఏర్పఱచుకొననే లేదు. కాని ఆధ్యాత్మికమార్గప్రయాణికుల కందఱికిని తోడ్పడవలెననెడి ఆయన ఆత్రము నిరుపమానము. తన పర్యవేక్షణములో విచారణలో ఉన్న కుఱ్ఱవాండ్ర ఆధ్యాత్మికక్షేమము పట్ల ఆయనకుండిన ఉబలాటము ఆయన చేసిన ప్రతిపనిలోను తెలియనగుచుండెడిది. ఒకయువసన్న్యాసికి స్పర్శమాత్రముచే ఆయన ఆధ్యాత్మికశక్తి సంక్రమింపజేసె నట. తాను తోడ్పడుటే కాక, మంత్రోపదేశము సేయు మని తన్ను తొందరపెట్టిన వారిని ఆయన మాతృశ్రీయొద్దకో శ్రీబ్రహ్మానందస్వాములయొద్దకో పంపి మంత్రోపదేశము చేయించుచుండెను.

తాను నెలకొల్పిన మిషను భారతదేశపు నుద్ధరణనూతనోత్సాహమునకు కేంద్రము కావలె ననియు, బేలూరుమఠ మొక్క గొప్ప విద్యాపీఠము కావలె ననియు, అందుండి ఉదాత్తోత్సాహప్రదాశయములు వెలువడవలె ననియు—శ్రీవివేకానందస్వామి కలలు కనుచుండెడి వారు. ఆయన కలలుకనుచుండినదానిలో ఒక కొంతను సాధించుటకు, అనగా మఠము నొక గొప్పగీర్వాణవిద్యాపీఠముగ మార్చుటకు, శ్రీప్రేమానందస్వామి ఎంతయు ప్రయత్నించెను. ఆయన ప్రయత్నాల ఫలముగా మఠమున సమర్థుడగు నొక పండితుని యాధ్వర్యమున నొక పఠనసభ క్రమముగా ఏర్పడెను. పాశ్చాత్యతత్త్వశాస్త్రమువంటి యితర విషయముల పరిశోధననుకూడ ఆయన ప్రోత్సహించెను. పామరప్రజలలో విద్యను వ్యాపింపజేయుటయందుకూడ ఆయన కెంతో ఆసక్తి. అట్టి పనులకు ఎవరు పూనుకొన్నను స్వామి దీవించి ప్రోత్సహించెడివాడు. ఒకానొకరికి ఆయన ఇట్లు వ్రాసెను :—

"జ్ఞానమును వ్యాపింపజేయు మార్గమునకు మీరు వెలుగొసంగువార లగుదురు గాక. సాధువుల గోష్ఠిలో అలవఱచుకొన్న జ్ఞానము దేశమున కొక క్రొత్తరూపు నొసగును. బాలురు తమ జీవితలక్ష్యములను సరిగా నిశ్చయించుకొందురు. అట్లు చేయుటచేతనే బాలురు మానవు లగుదురు. అంతే కాదు ఋషు లగుదురు. వేల్పు లగుదురు. ఒక్కబడిని మూడు నాలుగు సేవాశ్రమములను ఏర్పఱచినంతనే ఏమైనట్లు? భగవంతునికృపయందు విశ్వాసము కలిగియుండుము. ప్రతికుగ్రామములోను పల్లెలోను పట్టణములోను బడులను సేవాశ్రమములను నెలకొల్పుము."

స్వామిది యోగిదృష్టి. మహిళలందఱును ఆయనకంటికి దివ్యమాతృస్వరూపిణులే. వారి పట్ల అతనిప్రవర్తన అక్షరాలా ఒక ఆరాధకుని ప్రవర్తనయే. వారి సన్నిధానములో ఆయన ఒకశిశువువలె నడచుకొనెడివాడు. ఆయన అమాయికరీతులును నిష్కళంకస్వచ్ఛతయు మహిళోచితమైన ఒకసొంపును స్పృహణీయతయు మహిళలనుఆకర్షించెడివి. ఆయనసన్నిధానమున మహిళలు ఎట్టిబెరుకును లేక నుండెడి వారు. ఘోషానియమములను తు. చ. తప్పక పాటించు కొన్ని సంపన్నమహమ్మదీయకుటుంబములలోని మహిళలు సైతము ఆయన ప్రవచనములను వినుటకు ఢాకా మఠమునకుగాని కలకత్తా మఠమునకుగాని వచ్చెడివారు. శ్రీవివేకానందస్వామి కఱపినలక్ష్యములు ఈయన మనస్సునకు బాగుగ నెక్కినవి. మహిళలకు విద్యయు గౌరవమును లేనిదేశము గొప్పది కాజాలదు అని ఈయన గుర్తించెను. ప్రాచీన

మహిళాదర్శములను అనుసరింపు డని దేశమం దలి తల్లులకు బోధించుటే గాక, చదువు నావ శ్యకతను వారిమనసుల కెక్కింప ఆయన యెం తయు పాటుపడెడివాడు. ఒకానొక మహిళకు ఈలాగు జాబు వ్రాసెను. "బంగాళమునుండి వేలకొలది నివేదితలు వెలువడుదురు గాక. మనదేశమున క్రొత్తగా అసంఖ్యాకలైన గార్గులు, లీలావతులు, సీతలు, సావిత్రులు ఉద్భవింతురు గాక! ఈభువిని విద్యను మించిన దేమి కలదు? జ్ఞానమును కలిగింపుడు. అది అలవడినకొలదియు అజ్ఞానము అంతరించును".

శ్రీరామకృష్ణుని శిశువులను (శిష్యులను) కలిపియున్న బంధములో ప్రేమతంతువులును గౌరవతంతువులును సమానముగ నుండును. సోదరశిష్యులందలి ఈ పూజ్యభావము శ్రీ ప్రేమానందస్వామిలో ప్రత్యేకముగ ప్రకాశిం చెడిది. మిషను ప్రెసిడెంటగు శ్రీబ్రహ్మానంద స్వామి సన్నిధానమున ఆయన పరమ విధేయు డగు కింకరుడుగ మెలగెడివాడు. శ్రీ బ్రహ్మా నందస్వామి మఠములో నుండెనేని, శ్రీప్రేమా నందస్వామి ప్రతిదినము ఆయనకు సాష్టాంగ ముగ నమస్కరించినపిమ్మటనే తన దినకార్య క్రమమును తొడంగెడివాడు.

సుఖములపట్ల సన్న్యాసికి తప్పక ఉండ వలసిన విరక్తి ఆయన కుండెడిది. భుజించుటకు కూర్చున్నప్పుడు తన పళ్లెరమందున్న మేలైన పదార్థములను తీసి మఠీయులలో పిన్నవారి కెల్ల పంచిపెట్టెడివాడు. ఆయన గుడ్డలపెట్టెలో అప్పటికి కావలసినంతకంటె హెచ్చుదుస్తులు ఉండెడివి కావు. దేవగడమున, ఆయన వ్యాధి గ్రస్తుడుగ నుండినప్పుడు ఆయన కిమ్మని ఆయన సేవకునిచేతికి నాలుగు చొక్కాలను ఒకభక్తు డిచ్చె నట. ఇది తెలిసి ఆయన తన సేవకుని ఇట్లు చీవాట్లు పెట్టెను — "ఎక్కువ చొక్కాలు ఉంచుకొనుట నా వాడుకలో లేనే లేదు. అన్ని వస్త్రము లుండుట సన్న్యాసికి తగదు"—ఆయన నిర్యాణానంతరము తాగ డాలు వెలిగించి వెదకినను ఆయనపెట్టెలో ఆయనకు స్మారకములుగ పదిలపఱచుకొన వీలగు ఒక ఖాళీసంచియు కొన్ని పుస్తకము లును తప్ప మఱేమియు దొరక వాయెను.

ఇట్లు వెలికి కానరాక నిరాడంబరమైన జీవితమును స్వామి పెక్కేండ్లు గడపెను. మఠ ములో ఆతేండ్ల సేవచేసిన పిదప 1910 లో ఆయన శ్రీశివానందతురీయానందస్వాము లతోగూడి అమరనాథమునకుయాత్ర వెడలెను. యాత్రనుండి మరలిన పిమ్మట తన గురుదేవుని విశ్వసందేశమును ప్రచారము చేయు చు ఆయన బంగాళమందలి వివిధప్రాంతములలో పర్యటించెను. ఆపర్యటనములో ప్రజలలో ఆయన కలిగించిన యుత్సాహము ఇప్పటికిని పెక్కండ్ర స్మృతిపథమున నున్నది. ముఖ్య ముగ తూర్పుబంగాళమునకు ఆయన పవిత్ర సాన్నిధ్య ప్రేమాశీర్వాదముల భాగ్యము లభించినది. పోయినచోటనెల్ల పెద్దలయు పిన్న లయు మాన్యులయు సామాన్యులయు డెంద ములలో ఆయన స్పృహణీయరూపము ఇక మఱవరాని రీతిలో హత్తుకొనెడిది. ఆయన పర్యటనము ఒకవీరుని జైత్రయాత్రను తలం పించెడిది. ఆగినచోటనెల్ల జనులు గుంపులు గుంపులుగా ఆయన చుట్టును మూగుచుండిరి. ఆయననోట వెలువడు ఉత్సాహకరములగు పల్కులను కొన్నింటినైన చెవిలో వేసికొన వలెనను ఆత్రముతో ప్రజలు వేకువజాము నుండి నడిరాత్రివఱకు ఎడతెంపు లేక వచ్చు చుండెడివారు.

ఈపర్యటనములో స్మరణార్హములును గుండెను కరగించునవియు నగు సంభవములు పెక్కు ఘటిల్లినవి. ఒక్కదానిని చెప్పగోరు చున్నాము. ఇందు ఆయన ఉదాత్తతయు సూక్ష్మదృష్టియు ప్రకట మగును. ఢాకాసమీపమున నొక పల్లెలో పాచిపట్టిన మురుగుడు నీటిగుంట ఉండినది. పల్లెలలో సాధారణముగ అనారోగ్యకారకము లవే. స్వామి తన వెంబడి నున్న యువకులను ఆనీటిని శుభ్రపఱుప నియోగించి అందుకు వారికంటె తాను ముందు పూనుకొనెను. ఆయనఆదర్శముచేత ఉత్సాహముప్పొంగ యువకు లందఱును తక్షణమే ఆ తటాకమును శుభ్రపఱచిరి. వారు అంతటితో ఆగలేదు. విక్రమపురమున పెక్కుగ్రామములలో ఇట్టిమురుగుడు జలాశయముల శుభ్రపఱచుటకు తా మొక సభగా కూడిరి.

ఈదీర్ఘపర్యటనముచేత ఆయన కారోగ్యము చెడెను. జ్వరగ్రస్తుడై మఠమునకు ఆయన మరలెను. వైద్యులు దానిని ప్రాణహారకమైన 'కళాఅజార్' వ్యాధిగా గుర్తించిరి. పరిసరములందు కొంత మార్పు ఉండనీ అని ఆయన దేవగడమునకు పంపబడెను. ఆవ్యాధితో ఆయన ఒకటిన్నరసంవత్సరములు బాధపడెను. ఆవ్యాధి తిరుగుముఖమునకు రానుండగా విషజ్వరమునకు ఆయన గురి యయ్యెను. ఆయనను కల్కత్తాలో బలరామ్బాసు నింటికి తెచ్చిరి. చేసిన వైద్యము పట్ట లేదు. 1918–వ సంవత్సరము జూలై 30 తేది మంగళవారము మధ్యాహ్నానంతరము ఆయన సన్న్యాసులయు సోదరశిష్యులయు నెదుట భౌతికదేహము వీడి మహాసమాధి నొందెను.

ప్రాణహారకమైన వ్యాధిచే జిక్కియున్నప్పుడును ఆయన విశ్వాసము క్షణమేనియుఱుగు పడలేదు. ఆరోగ్యము కల్గియున్నప్పటివలెనే రోగకాలమునసైతము ఆయన సదా "గురుకృపయే శరణము" అనుచుండెడివాడు. శ్రీరామకృష్ణుని నామమును జపించుచునే యుండెడివాడు. దృశ్యప్రపంచవస్తుపరంపరలో చూపు తగుల్కొన్న సామాన్యమానవుడు ఆయన అధిగమించిన ఆధ్యాత్మికోన్నతులకు కొలది యిడ లేడు. రత్నపువిలువ నగలవర్తకునికే తెలియును. శ్రీరామకృష్ణుడు అతనిని రత్నపేటిక అని పేర్కొనెడివాడు. కాని చూపు నడ్డునది అవిద్యాయవనికను తొలగింపగలదా?

ఆధ్యాత్మికసాక్షాత్కారానుభవముల శిఖరమునందుకొన్న అందఱివలెనె ఆయనయు ఆ యనుభవములను గూర్చి మౌనమునే వహించెడివాడు. కాని ఆయనలో వెలుగొందుచుండిన జ్యోతి తళుక్కు మన్న ఒక్కసంఘటనమును మాత్రము ఇచ్చట చెప్పుచున్నాము. ఒకనాటి సాయంకాలము బేలూరుమఠమున ఆరాత్రికమైన వెంటనే శ్రీప్రేమానందస్వామి దక్షిణపు వరండామూలలో ధ్యానమునకై కూర్చుండెను. ధ్యానమునకు మామూలుగ పట్టు కాలము దాటెను. కాని స్వామి లేవలేదు. గుడిపరిచారకుడు దేవునకు నివేదింపభోగమును తెచ్చెను. తెచ్చిచూడగా స్వామి ఇంచుక వెనుకకు నిగుడుకొన్న మేనుతో శిలాప్రతిమవలె నిశ్చలుడై కూర్చుండియుండెను. బడలికచే నిద్రలో నున్నాడని పరిచారకు డనుకొనెను. కొన్నిమార్లు పిలిచెను గాని ఉపయోగము లేకపోయెను. ఆరాధనను ముగించుకొని వచ్చి మరల నొకసారి పిలిచి చూచెను. అప్పటికిని బదులు లేదు. అంత

నతడు స్వామిముఖమున కెదురుగా నొక దీప మును పట్టుకొనెను. కొంతసేపటికి ఆయన కన్నులు తెఱచెను. 'నిదురించితిరా' అని అడిగి నంమకు స్వామి జవాబుగ ఇట్లు పాడెను—

నిదుర మేల్కొంటి, నీకమీఁద నిద్రరాదు,
యోగదశలోఁ బ్రబోధంబు నొందినాఁడ,
మాత, నీనిద్ర నిచ్చితి మగుడ నీకె,
నిద్రనే నిద్రపుచ్చితి నిపుడు నేను.

పరిచారకునితో నిట్లనెను. ఈ స్థితిలో నన్ను చూచితివేని పిలువకు, అఱవకు. గురుదేవుని నామమును నాచెవిని చెప్పితివేని చాలును. నాకు స్మృతి కలుగును.

శ్రీ వివేకానందస్వామి సంస్మృతి

ఐక్యరాజ్యసమితి సర్వకార్యదర్శి – వరిష్ఠ శ్రీ యు. థాంట్ *

అధ్యక్షా, స్వాములారా, రాయబారి సెక్రహూ, మిత్రులారా,

అవిస్మరణీయమగు నేటి కార్యక్రమములో పాల్గొను మనియు ఈ ప్రముఖమహాశయుల సదస్సున ఉపన్యసింపు మనియు నన్ను కోరుట నిజముగ నాభాగ్య మని యే నాయభిప్రాయము. ఇందులకు నే నెంతయు కృతజ్ఞుడను. ముఖ్యముగ ఈనాడిందు పాల్గొనుటకు అవకాశ మిచ్చిన స్వామిజీకి నేను కృతజ్ఞుడను. ఆఱేండ్లకుముందు క్రొత్త ఉద్యోగపదవి నధిష్ఠించుటకై రంగూనును వీడి న్యూయార్కుకు వచ్చితిని. అంతకుమునుపు బర్మాలో నుండగా రామకృష్ణమిషనువారి కార్యప్రణాళికలతో నాకు మిక్కిలి సన్నిహితసంబంధ ముండెడిది. కాని ఈదేశమునకు వచ్చినప్పటినుండి దుర దృష్టవశమున కార్యభారము హెచ్చి, ఈ నగరములో ఈ మిషనువారు నిర్వహించుచుండు మహోదాత్తకార్యక్రమములో కలిసికొనుటకు నాకు సాధ్యపడదాయెను.

ఈరాత్రి మన మిచ్చట శ్రీ వివేకానంద స్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవమును జరుపుచున్నాము. ఆయన నిర్వహించిన అసాధారణ కార్యములను నే నిప్పు డేకరువుపెట్టుట అనావశ్యకము. ఐనను నాకున్న ఈ స్వల్పవ్యవధిలో ఆయన ప్రచారకార్యక్రమమునుగూర్చి, ముఖ్యముగ ఈదేశమున జరిగిన కార్యక్రమమునుగూర్చి కొన్ని విషయములను చెప్పగోరుచున్నాను.

మీలో అనేకు లెఱుగుదురు. భారతదేశాధ్యాత్మికసందేశహరులలో శ్రీ వివేకానంద స్వామికి సాటి లేరు. భారతదేశచరిత్రముననే కాదు, ఆసియాచరిత్రములోనే ఆయన అప్రతిమానుడు. ఈదేశమున ఆయన నిర్వహించిన పనిని నన్ను చెప్పసిత్తురేని దానికి విలువకట్ట

* తే 28-3-1963 దినాడు శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవసందర్భమున న్యూయార్కులో కావింపబడిన ఉపన్యాసము. వరిష్ఠశ్రీ = హిస్ ఎక్సెలెన్సి.

నిత్తురేని అది యిది : అఱువదిఏండ్లకుమునుపు అమెరికా యునైటెడ్ స్టేట్సుకు ఆయన కావించిన నిత్యస్మరణీయయాత్రకు ఉద్దేశము ఒక సంయోజనవిధానమును (సింథసిస్) కనుగొనుటే. భారతదేశమునకును అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములకును, ఆసియాకును, పాశ్చాత్య ఖండమునకును అట్టి ఒద్దికను సాధింప వలెననెడి పట్టుదల ఆయనకు మిక్కిలిగా నుండినది. శ్రీ వివేకానందస్వామిని అర్థము చేసికొనవలెననిన భారతదేశాధ్యాత్మికసాంస్కృతికపునాదులను ఆసియాఖండపుటాధ్యాత్మికసాంస్కృతిక పునాదులను అర్థముచేసికొనుట చాలముఖ్యము.

మీలో అనేకులకు తెలిసియుండును. ఆసియాఖండమున మనకు దేహమునకంటె మనస్సు ముఖ్యము. మనస్సునకంటె ఆత్మ ఇంకను చాల ముఖ్యము. మనలో నేమి జరుగుచున్నదో కనుగొనుట, నిజమును కనుగొనుట, మనలోనున్న పరమార్థమును కనుగొనుట, మానవుని అసాధారణనైతికాధ్యాత్మికగుణములను అర్థముచేసికొనుట — ఇదే ఆసియాఖండమున అనుశ్రుతముగ వచ్చుచుండు విద్యావిధానలక్ష్యము. "అనుశ్రుతము"గా అను మాటను నొక్కి చెప్పుచున్నాను. అనగా ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొనుట, వినయము, వృద్ధులపట్లభక్తి మున్నగు ఆధ్యాత్మికగుణముల తెలిసికొన యత్నించుట — ఇదే ఇన్ని శతాబ్దులుగను ఆసియాఖండమందలి విద్యాసంస్కృతీనాగరకతలకు అనుశ్రుతముగ ఏర్పడియుండు లక్ష్యము.

పాశ్చాత్యదేశములందు వారి విద్యాలక్ష్యముల నా యీ వివరణము సరియగుచో, ఊనిక బుద్ధిని పెంపొందించుకొనుటయందే. ఇచ్చట మానవుని బుద్ధిని పెంపొందజేసికొనుటయందున్న ఊనిక అతిమాత్రము. పాశ్చాత్యదేశములని నే నన్నప్పుడు అందు అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములును పశ్చిమయూరపును యూరపునందలి యితరదేశములును కూడ చేరును. డాక్టర్లను శాస్త్రవిజ్ఞానులను ఇంజనీర్లను సృజించుట, ఆకాశమున క్రొత్తలను కనుగొనుట, చంద్రమండలమునకు అంగారకగ్రహమునకు నక్షత్రములకు దారులు కనుగొనుట — ఇదే ఇప్పటివఱకును పాశ్చాత్యదేశములందలి విద్యావిధానలక్ష్యము. నైతికాధ్యాత్మికగుణములను పెంపొందజేసికొను విషయము ఇచట ఇంచుమించు ఉపేక్షింపబడినది.

నైతికాధ్యాత్మికాభివృద్ధి లేక కేవలము బుద్ధిమాత్రము పెంపొందజేసికొన్నచో ఒకదాని వెంబడి నొకటిగా చిక్కులు వచ్చుచునే యుండు నని నా దృఢాభిప్రాయము. ఈ ఇరువదియవశతాబ్దమధ్యకాలమున వ్యోమయానయుగమున బుద్ధిని పెంపొందజేసికొనుట మాని కేవలము నైతికాధ్యాత్మికాభివృద్ధినే సాధింపజూచుట దేశకాలవిరుద్ధము. కావున ఇరువదియవశతాబ్దపుటుత్తరార్ధమున కావలసిన దేమనగా అదో ఇదో మాత్రమే గాక దాని దీని సంయోజనము సామరస్యము కావలెను. అప్పుడే మానవునకు అఖండపరిపూర్తి కలుగును. వైజ్ఞానికముగను నైతికముగను ఆధ్యాత్మికముగను కూడ మానవు డభివృద్ధి నొందవలెను. అప్పుడే మానవుడు తన ఆధ్యాత్మికధర్మలక్ష్యములను సాధించుకొన శక్తుడగును.

ఈదేశమున శ్రీవివేకానందస్వామి నిర్వహించిన కార్యక్రమమునకు ముఖ్యోద్దేశమును పరిశీలింప యత్నించితిమేని, దానిని నే నిట్లు వివరింతును. సంస్కృతీనాగరికతలనుగూర్చిన

ప్రాచ్యులఆశయములకును పాశ్చాత్యులఆశయములకును సామరస్యము కుదుర్చవలె నని, ఒక విధమైన సంయోజనమును సమకూర్చవలె నని ఆయన అభిలషించినాడు. అట్టి సమన్వయసామరస్యములు అఱువదియేండ్లనాడు ఎంత ఆవశ్యకములై యుండెనో, పెనగులాటలు హెచ్చియున్న ఈకాలమున అంతకంటె ఎక్కువ ఆవశ్యకములె యున్నవి. శతాబ్దములుగ మానవకోటి కూడబెట్టిన నైతికాధ్యాత్మికగుణములను ఉపేక్షించుట గాని మఱచుట గాని నేటికర్తవ్యముగాదు. ఆగుణములే మతధర్మసర్వస్వపేటికకు కుంచెకోలలు.

నాకు తెలిసినంతవఱకు శ్రీ వివేకానంద స్వామి బోధించిన మఱొకపాఠము సహనావశ్యకత, మానవుల సంబంధ బాంధవ్యములలో సహనావశ్యకత. మతరంగమునమాత్ర ముండు సహనము కాదు, అన్నిక్రియారంగములలోను ఉండవలసిన సహనము. ఈ సహనసందేశమునకు అఱువదేండ్లకుముందుండిన ఆవశ్యకతకంటె పోరాటములు చెలరేగియున్న ఈకాలమున మఱింతయెక్కువ యని నా యభిప్రాయము. చారిత్రకపరిణామములను కొన్నిటిని పరికింతము. కొన్నిశతాబ్దములకు మునుపు మతసహన మనునది లేనే లేదు. మతసహనము అసంభావ్యముగ నుండినది. మతహేతుక యుద్ధముల(క్రూసేడ్సు)ను చూడుడు. ఆకాలమున క్రైస్తవేతరు లందఱును మతద్రోహులని క్రైస్తవులు నమ్మిరి. చాలదృఢముగా నమ్మిరి. వారియభిప్రాయమున మహమ్మదీయులును మతద్రోహులే, హిందువులును బౌద్ధులును యూదులును మతద్రోహులే. యూరోపుచరిత్రనుబట్టి చూతుమేని, 'క్రైస్తవులు మతద్రోహు'లని మహమ్మదీయులును చాల దృఢముగ నమ్మిరి. కావున క్రైస్తవులును సారసినులు (ముస్లిములు) ను ఒక రొకరిని మట్టుబెట్ట నిశ్చయించుకొనిరి. మతహేతుకయుద్ధములు ఎన్నో చెల్లినవి. లక్షలకొలది మనుష్యులు, క్రైస్తవులును, ముస్లిములును బలియైరి. వివేకోదయమైన పిమ్మట క్రైస్తవమతమును ముస్లిముమతమును ఎట్టిసంఘర్షణలును పెనుగులాటలును విరోధములును లేక పొందు పొసగి మైత్రితో మెలగవచ్చునని ఉభయులును గ్రహించిరి. ఆనాటినుండి మహమ్మదీయ క్రైస్తవమతములు మైత్రితో ప్రక్కప్రక్కనే వర్తిలుచున్నవి. ఈ ఇరువదియవశతాబ్దములో మతసహన మున్నది లెండి. ఇందులకపవాదములు లోకమున కొన్ని ప్రాంతములలో ఉండవచ్చును గాని సమష్టిగా చెప్పవలె ననిన నూఱిన్నూ ఱేండ్లకు మునుపు యథార్థముగ అనుభవములో లేనిది ఇప్పు డున్నది. రెండు మూడుతరములకు మునుపు మతసహనము లేదు గాని ఇప్పు డున్నది.

అలాగే ఇరువదియవశతాబ్దపు ద్వితీయార్ధభాగమున రాజకీయసహనము లే దని చెప్పవచ్చు; చెప్పిన మీరు తప్పక ఏకీభవింతు రని నా నమ్మకము. ఇందు మన మాశ్చర్యపడవలసినది లేదు. మానవప్రకృతి అట్టిది. విరోధద్వేషప్రభృతి భావోద్రేకములకు ఒక్కొక్కప్పుడు మానవులు పాల్పడుచుందురు. ఉన్మాదము సహితము ఒక్కొక్కప్పుడు వారి కభిమతమగును. రాజకీయసహనము ఇప్పు డొకవేళ లేకున్నను మనతరములోనో లేక మనకు తర్వాతి ఒకటిరెండుతరములలోనో కల్గి తీరు నని నాకు తోచుచున్నది. ఈ సహనశీలము "ఒరులను బ్రతుక నిమ్ము, నీవును బ్రతుకుము" అనెడి ఈ వేదాంతము, ఎదుటివాని దృక్పథ

మును అర్థముచేసికొన ప్రయత్నింపవలెననెడి ఈయాశయము—ఇవే శ్రీవివేకానందస్వామి లోకులకు, ముఖ్యముగ అమెరికనులకు, కఱపిన పాఠములు. స్వామీజీ ఉపదేశములనుండి నేర్చుకొనదగిన గొప్పపాఠము లివి యని నా యభిప్రాయము.

స్వామిజీ పూనుకొన్న పని సమన్వయసామరస్యసంపాదనము, సహానోపదేశము అని చెప్పినప్పుడు సంస్కృతిని నాగరికతనుకూడ మన మర్థముచేసికొన ప్రయత్నింపవలెను. నాగరకత యిట్టి దని నిర్వచించుట చాల కష్టము. నాగరకతనుగూర్చి తప్పభిప్రాయములు అపోహాలు ఉన్నవి. ప్రాచ్యదేశములం దున్న సంస్కృతీనాగరకతలు ఒకరకము వనియు పాశ్చాత్యదేశములం దున్న సంస్కృతీనాగరకతలు వేఱొకరకము వనియు జనులు సామాన్యముగ అభిప్రాయపడుచున్నట్లున్నది. నాగరకత హృదయగుణములను కొన్నింటిని సూచించును, నాగరకుడైన భారతీయునకును నాగరకుడైన అమెరికనునకును నైతికముగగాని మానసికముగగాని ఆధ్యాత్మికముగగాని ఎట్టి భేదమును గుర్తింప లేము. కాని నాగరకుడైన భారతీయునకును నాగరకుడైన అమెరికనునకును వారివారి దేశీయులకును ఎంతో భేదము కనవగును. కాబట్టి ప్రాంతీయముగ నాగరికతను మనము వర్గీకరింప లేము. నాగరకత ముఖ్యముగ ప్రతిభౌదార్యసంభవము.

నాగరకతల సంఘర్షణలును సంస్కృతుల సంఘర్షణలును అశాంతికిని యుద్ధములకును కారణము లనెడి మఱొక దురభిప్రాయము కూడ నున్నది. ఇదియు తప్పు అనియే నా అభిప్రాయము. చరిత్రను చదివితిరేని ఇంగ్లండు ఫ్రాన్సు దేశములకును, ఫ్రాన్సు జర్మనీదేశములకును, నూటిమూటికిని జరుగుచుండిన యుద్ధములను గుర్తింపగలుదుము. ఆ దేశాలవారందఱును ఒక్కనాగరకతకే ఒక్కసంస్కృతికే చెందినవారైనను పోరాడుకొనిరి. ఆసియాఖండమందలి దేశములలోను ఇంతే. ఒక్కసంస్కృతికే ఒక్కమతమునకే చెందిన దేశాలవారు ఒకరితో నొకరు ప్రతిశతాబ్దియందును పోరాడుకొనుచునేయుండిరి. కావున నాగరకతాసంస్కృతీవిభేదములే తప్పక యుద్ధములను కల్గించున వని చెప్ప లేము. యుద్ధములకు ముఖ్యకారణము మానవులలోని దౌర్జన్యము. వారు ఏ దేశీయులైన నగుదురు గాక. ఈ విషయమును గూడ శ్రీవివేకానందస్వామి తన ఉపన్యాసములలోను ప్రతిపాదనలలోను నొక్కి చెప్పియున్నాడు.

ఆయన తన అమెరికనుమిత్రులకు పెక్కండ్రకు ధ్యానోపాసనమార్గములను నేర్ప ప్రయత్నించెను. ఆ మార్గములు అనుశ్రుతముగ వచ్చుచుండు ఆత్మాన్వేషణవిధానములు. ఆసియాలో ముఖ్యముగ సంస్కృతీసంపన్నమైన హిందూదేశమున విద్యావిధానములో ఊనిక ఆత్మాన్వేషణముపైనే ఉండెడి దని ఈవఱకే మనవి చేసి యున్నాను. పాశ్చాత్యదేశముల విద్యావిధానములో ఊనిక మానవుని వైజ్ఞానికాభివృద్ధిపైనే అనియు ఇతఃపూర్వమే మనవి చేసి యున్నాను. ఆసియాలో, ముఖ్యముగ భారతదేశమున, ఆత్మప్రాప్తికి ఈ ధ్యానోపాసనలే మార్గములు. పాశ్చాత్యదేశీయులకు అవి అర్థమగుట కష్టము. శ్రీవివేకానందస్వామి ఈ ధ్యానోపాసనమార్గములను పాశ్చాత్యులకు అత్యంతసరళమైనరీతిలో వివరించి చెప్పుటకు ప్రయత్నించినాడు. ఇతరరంగములలో లేక వైజ్ఞానికరంగములో మాత్రమే

పాశ్చాత్త్యులు పెంపొందియుండుటచే వారి అభివృద్ధి అట్లు పాక్షికముగ నుండనీయక సమగ్రమైనదానినిగా చేయవలె నని స్వామి సంకల్పము. ఏల యన వస్తువైజ్ఞానికాభివృద్ధిచేత మన మెంతసేపటికిని వెలుపలి ప్రపంచమును మాత్రమే పరిశోధింపగల మని స్వామి అభిప్రాయపడెను. అది సమంజసమైన అభిప్రాయమే. అమెరికాలో యూరోపులో రష్యాలో — ఈ దేశాలలో మనకు వెలుపలనున్నవాని నిర్వచనము అత్యంతస్పష్టముగ చేయబడి యున్నది. కాని మనకు లోపల ఉన్నది అగాధముగను అంధకారబంధురముగను గహనముగను ఉన్నది. కావున స్వామి ఈదేశమునకు వచ్చినప్పటినుండి ప్రచురించిన పుస్తకములలో ఈ ధ్యానోపాసనవిషయములను స్పష్టపఱచెను. ఈ విధానములనుగూర్చి ఆయన ప్రవచనములలో నొకదానిని మీకిప్పుడు చదివి వినిపించిన బాగుండునని తోచుచున్నది.

ధ్యానమునుగూర్చి స్వామి వ్రాసినదిది: ''నీవు నీమనసును ఒక లక్ష్యముపై స్థిరముగ నెలకొల్పవలెను. ధ్యానము తైలధారవలె ఎడతెంపు లేకుండవలెను. సామాన్యమానవుని మనస్సు విభిన్నలక్ష్యములపై చెదరుచుండును. ధ్యానసమయములోకూడ మనస్సు మొదట అల్లాడుచునేయుండును. మనస్సులో ఏకోరిక యైనను తలయెత్తును గాక! ప్రశాంతముగ కూర్చుండుము. వచ్చు ఆశయములు ఎట్టివో కనుపెట్టుచుండుము. అట్లు కనుపెట్టుచునే యుండుటచే భావతరంగములు అణగి మనస్సు ప్రశాంత మగును. ఈతరంగములు మనోభావనావ్యాపారమును సూచించును. ఇతఃపూర్వమే ఏఏవిషయములనుగూర్చి గాఢముగా ఆలోచించుచుంటిమో అవి స్మృతితలమున కడుగున ప్రవహించుచునేయుండును. ధ్యానమునకు కూర్చున్నప్పుడు అవి మనసులో పైకి వచ్చును. ధ్యానసమయమున ఈతలంపుల కల్లోలముల పోటు, నీమనస్సు ఏకాగ్రత కున్ముఖమగుచున్నది అనుటకు సాక్ష్యము.'' నాకు తెలిసినంతవఱకు ఉదాత్తమును స్పృహణీయమునగు ధ్యానోపాసనలసాధనకు ఇది సరళతమమైన వివరణము. ఈసాధనలు ఆసియాలో పెక్కుభాగములలో ఇప్పటికిని ఆచరణలో నున్నవి.

శ్రీవివేకానందస్వాములసందేశములలో కలహకల్లోలనిబిడమైన ఈయుగమునకు చాల ముఖ్యమైనదియు చాల ఉచితమైనదియు ఇది. ''మిమ్ము ఒక క్రొత్తమతములోనికి దింపుటకు కాదు నే నీ దేశమునకు వచ్చినది. మీ మతముననే మిమ్ము స్థిరపఱచుటయే నా కాంక్షితము. మెథడిస్టు మఱింత మేలైన మెథడిస్టుగా, ప్రెస్బిటేరియను మఱింత మేలైన ప్రెస్బిటేరియనుగా, యూనిటేరియను మఱింత మేలైన యూనిటేరియనుగా — కావలెనను టే నా కోరిక.'' మతసహనమునుగూర్చి ఆయన చెప్పిన వాక్యముగూడ ఉదాహరణార్హము. నా అనుభవములో అంతటి వివేకసంభృతమైన సూక్తి వే ఱొకటిలేదు. ఆయన వాక్యము: 'గతకాలమునసుండిన సకలమతములను నేను తల దాల్తును. వానినెల్ల పూజింతును. వానిలో ఒక్కొక్కమతానుసారము నేను భగవంతు నారాధింతును. భగవంతుని వా రారాధించు రూపములలో నెల్ల నేనును ఆరాధింతును. నేను మహమ్మదీయునితోకూడి మసీదుకు పోవుదును. క్రైస్తవునితో కలసి చర్చిలో చొచ్చి సిలువకు మ్రొక్కుదును. బౌద్ధాలయమున ప్రవేశించి బుద్ధుని ధర్మమును శరణుజొత్తును.

విపినములకేగి ఎల్లర డెందముల వెలుగొందించుచున్న జ్యోతిని సాక్షాత్కరించుకొన తపసు చేయుచున్న హిందువుతోగూడి ధ్యానింప గూర్చుందును. నేను ఈమతముల నన్నిటిని అనుసరించుటే కాదు, భవిష్యత్కాలమున వచ్చు మతములకుకూడ నాహృదయకవాటము తెఱచియుంచుకొందును.''

ఇవి అత్యంతవివేకసంభృత సూక్తులు. మిత్రులారా, ఈశుభసమయమున భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములలో సాటిలేని మహాపురుషుని పూజింప సమావిష్టులమై యున్న మనము ఆయన మనకు కలిపిన ప్రతిజ్ఞానిర్వాహణమునకు మన జీవితము నంకిత మొనర్చుకొందముగాక. ఆప్రతిజ్ఞ; ''క్రైస్తవులను మేలైన క్రైస్తవులుగ చేయ వలెను. హిందువులను మేలైన హిందువులుగ చేయవలెను. ముస్లిములను మేలైన ముస్లిములనుగా చేయవలెను. బౌద్ధుల మేలైన బౌద్ధులనుగా చేయవలెను. యూదులను మేలైన యూదులునుగా చేయవలెను'' మీకు నా అత్యంతకృతజ్ఞతాభినందనములు.

నా గురుదేవుడగు శ్రీవివేకానందస్వామి సంస్మృతులు

శ్రీ సదాశివానందస్వామి

[ఆయనపేరు, ఆయనతో సంబంధపడినవి, ఆయనచోటు, ఆయన మాటాడినవారు, ఆయన స్పృశించినవస్తువులు — ఇవన్నియు నాకు పరమపవిత్రములు. ఏలయన అవి నా ప్రాణనాథునివి. నేను జీవించుట, చరించుట, వసించుట, మాటాడుట, నవ్వుట — ఇదంతయు నా స్వామిప్రీతికే. ఎన్నడుగాని నేను దుఃఖింపజాలను, ఏలన నేను దుఃఖించుట ఆయన కిష్టము లేదు. ఏదేని దుఃఖమే సంభవించినను అందుకు నేను సంతోషింపవలె, ఏలన అది నా ప్రాణనాథుడు నాకు ప్రత్యేకముగ ప్రసాదించినది. దుఃఖించునది ఈ దేహమనెడి 'నేను' గాదు. నా ప్రాణనాథునిసొమ్మైన 'నేను'. ఆయన ఎవరినిగాని ఎప్పుడుగాని ద్వేషింపడు. కావున ఎవరిని గాని ద్వేషించుట నాకును అశక్యము. నా మనసు వారివంక సహజముగ పాఱుట నా గురునాథునికైయే. లోకమందలి ప్రతిప్రాణియు ఆయనది. నేనును ఆయనవాడనే, కావున వారును నావారే. ఆయన నాస్వామి, నాదేవుడు, నాకంటిపాప, నానవ్వు, నా నాళములలోని రక్తము, నాహృదయమునకు హృదయము, నా యెముకలలోని గుజ్జురు, మజ్జ. నేను పూర్తిగా నిరుపాధికముగ ఆయనవాడను.]

దర్శనము

బీహారులో ఒకమూల ఆరా అను నగరమున్నది. అట జిల్లాకోర్టున్యాయవాది ఒకరు చెప్పగా శ్రీవివేకానందస్వామిపవిత్రనామము నాజీవితమున మొట్టమొదటిసారి నాచెవిని బడినది. ఆ న్యాయవాది ఒకనాడొక గ్రంథాలయమున కొందఱు మిత్రులతో మాటాడుచు చెప్పుచుండెను — కల్కత్తాలోని ఒకబంగాలి

కుటుంబమునకు చెందినవా డని, హిందు సన్న్యాసి అని, చికాగోలో జరిగిన విశ్వమత మహాసభలో సనాతనహిందూధర్మధ్వజమును నాటినా డని, మహాద్భుతములు సల్పినా డని, ఆ మహాసభలో సమావిష్టులైన బహుమతప్రతినిధులయు పండితవతంసులయు ఎదుట అజరామరమగు హిందూసనాతనధర్మప్రభావమును మహత్త్వమును నచ్చ చెప్పినా డని

విదేశీయులకు అట్లు నచ్చ జెప్పిన ఆ యువ సన్న్యాసి పేరు నాచెవిని పడినంతనే నన్ను కదల్చి వైచినది. ఆయనను నే నంతవఱకు దర్శించియుండ లేదు కాని, ఆయన నా కాత్మబంధు వనిపించెను, అత్యంతప్రియతము డనిపించెను.

* * *

1898 జూలైలో మా అన్నగారు ఆకస్మికముగ మరణించిరి. దుఃఖార్ణవమగ్నయగు మా అమ్మ, వితంతువు, కాశిలో ఉండినది. నేనును అచటికి చేరుకొంటిని. నా కప్పటికే మంత్రోపదేశమైయుండెను. బృందావనములోని శ్రీరంగనాథాలయమునకును మథురలోని ద్వారకాధీశాలయమునకును ధర్మకర్త శ్రీరంగనాథాచార్యస్వామి. ఆయన శిష్యుడు శ్రీభాగవతాచార్యస్వామి. ఆయనకు శిష్యుడు శ్రీరామస్వరూపాచార్యస్వామి. ఆయన నా గురువు. స్వామి నన్నొక వైష్ణవబ్రహ్మచారినిగా చేర్చుకొన్నారు. బ్రహ్మచర్యమునకు విహితములైన ఆరాధననియమాలు సాధననియమాలు అన్నియు ఉండినవి. ఆ దినాలలోనే శ్రీ సురేశచంద్ర దత్తగారు రచించిన 'శ్రీరామకృష్ణుని జీవిత సందేశాల' గ్రంథమును నేను చదివియుండినాను. ఆ గ్రంథము నన్నెంతో ఆకర్షించినది. నాకును ఇతరులకు పెక్కండ్రకును జీవిత పారమార్థికతృష్ణను అనంతరకాలమున తీర్పనున్న వాహినికి ఉత్పత్తిస్థానసమీపమునకు నే నావిధముగ వచ్చితిని.

అది ఆశ్వయుజమాసమున మహాష్టమి. శ్రీ జగద్దుర్లభఘోషుతోకూడి నేను కాశిలో దుర్గామందిరమునకు పోయితిని. తర్వాత పూజ్యశ్రీ భాస్కరానందస్వాములను దర్శించుటకు కూడ నేను ఈమిత్రునితో గూడియే పోయితిని. అప్పుడు ఆ స్వామి అమితమహారాజు గారి ఆరామభవనమున వసించుచుండిరి. ఎవరితోనో సంభాషించుచుండిన శ్రీ నిరంజనానంద స్వామిని శ్రీ శుద్ధానందస్వామిని నేను చూచిన దచ్చటనే. చూచి ఆకృష్టుడ నైతిని. వారి నడుమ కాషాయాంబరములు దాల్చి ఒడ్డు పొడుగుగల వ్యక్తిని చూడగానే శ్రీ వివేకానందస్వామి నాతలంపునకు వచ్చినారు. ఆయన అప్పటికి భారతదేశమునకు వచ్చియైనది.

ఆ స్వామియే శ్రీ వివేకానందస్వామి గ నుండు ననుకొని, నిజము తెల్సుకొనుటకై వేచియుంటిని. ఆ స్వామి శ్రీ భాస్కరానంద స్వామిని గని 'ఓమ్ నమోనారాయణాయ' అని అభివందనము చేసెను. శ్రీ భాస్కరానంద స్వామియు తత్‌క్షణమే 'ఓమ్ నమోనారాయణాయ' అని ప్రత్యభివందనము కావించెను. ఆంతరంగికముగ మిక్కిలి పరిచితులట్లు వారు మాటాడుచుండిరి. ఎట్లో ఒకట్లు శ్రీ వివేకానందస్వాముల ప్రస్తావము వారినడుమ గలిగెను. ఆ పేరు వినగానే గంభీరమైన శ్రీ భాస్కరానందస్వాముల నెమ్మోమున ప్రేమాదరములు వెలికి తొనకెను. "సోదరా, నాకొక్క

సారి శ్రీవివేకానందస్వాముల దర్శనము చేయింపవోయి''. భాస్కరానందస్వామి గొప్ప పండితుడనియు సిద్ధుడనియు గౌరవముగల పెక్కండ్రు ఆయనను పరివేష్టించియుండిరి. వారేమనుకొందురో అను విషయము నాయన లక్ష్యపెట్టలేదు. ప్రేమభరితమైన శ్రీవివేకానందసంస్మరణమందే ఆయన నిమగ్నుడై యుండెను. శ్రీవివేకానందుని ఆయన ఇంతకుముందు కలిసికొనియుండెను.*

భాస్కరానందస్వామి యావద్భారతదేశప్రశస్తినందిన యోగి, జ్ఞానగంభీరుడు. ఆయన స్వామిజిని దర్శింప ఆత్రపడుచున్నాడు. వీలైనచో ఆ క్షణమందే దర్శింప గోరుచున్నాడు. ఆయన ఉబలాటము నన్ను కదలించివేసినది. ఏలయన నాడెందముననే నిగూఢముగ నున్న ఒక కోరిక యింతగా ఆయనలో ప్రతిఫలించినట్లుండెను. శ్రీనిరంజనానందస్వామి ''ఆయన ఇంచుక అస్వస్థుడై యున్నాడు. చోటుమార్పుకై ప్రస్తుతము దేవగడమున నున్నాడు. నేను తప్పక ఆయనకు వ్రాసెదను'' అని సవినయముగ బల్కెను. ''అగుచో; చీకటిపడిన వెంటనే నీవు దయచేసి ఇంకొకసారి ఇటకు రమ్ము'' అని భాస్కరానందస్వామి అనెను. వెంటనే వారు చీలిపోయిరి. ఇంతసేపు నేను కనుపెట్టియుండిన వ్యక్తి కనుచాటై పోయెను. తర్వాత విచారింపగా అతని పేరు తెలిసినది. అతని పేరు శ్రీనిరంజనానందస్వామి. అతడు వివేకానందునితోబాటు శ్రీరామకృష్ణునిశిష్యుడు.

1898 సెప్టెంబరు నెలలో ఒకదినము నిత్యధ్యానప్రార్థనలను ముగించుకొని నేను వెలికి వచ్చుచు శ్రీచారుచంద్రదాసును కలిసికొంటిని. ఈయనే అనంతరకాలమున శ్రీరామకృష్ణసంప్రదాయసన్న్యాసిసంఘమున శ్రీశుభానందస్వామియై వారణాసిలోని శ్రీరామకృష్ణమిషనుసేవాకేంద్రమును స్థాపించినవాడు. అప్పుడే కల్కత్తానుండి వెలువడుచుండిన 'ఉద్బోధన' పత్రికకు చందాదారులను చేర్చుటలో పలుకుబడిని వినియోగించి తోడ్పడవలసినది అని ఆయన నన్నడిగెను. కాని అప్పుడప్పుడు ఏకాంతముగ కొంతకాల ముండుటకెటకైన పోవుట నావాడుక. ఆనాడే నేనట్లు తరలవలసిన దినము. ఆసిఘట్టమున నున్న

* అమెరికాకు పోవుటకుముందు పరివ్రాజకసాధువుగా పర్యటించుచుండిన దినాలలో ఒకనాడు శ్రీవివేకానందస్వామి శ్రీభాస్కరానందస్వామిని దర్శింపవచ్చెను. పరమహంసల లక్షణములనుగూర్చి శ్రీభాస్కరానందు డుపన్యసించుచుండెను. రజతస్వర్ణములస్పర్శను సైతము పరమహంసలు సహింపజాలరని ఒకగ్రంథమునుండి ఆయన చదివి చెప్పుచు ''ఈ కలియుగములో అట్టి పరమహంస లొక్కరైనను లేరు లెండి'' అనెను. వెంటనే శ్రీవివేకానందస్వామి లేచి ''అట్టి పరమహంస నొక్కనిని నేను ప్రత్యక్షముగ చూచియున్నాను. వెండిబంగారముల మాటెందుకు, ఇత్తడిపాత్రనైనను ఆయన ముట్టుకోలేడు. స్పృశించుటకై చాప జూచినను ఆయన చేతులు తమంతట తామే వెనుకకు లాగుకొనును'' అని చెప్పెను. ఆమాటయందవిశ్వాసమును దెల్పుచు భాస్కరానందుడు చిఱునవ్వు నవ్వెను. శ్రీవివేకానందస్వామి ఆమాటనే మరల మరల నొక్కి చెప్పెను. తనమాట కెదురాడగల ఆ యువసన్న్యాసి ధైర్యము భాస్కరానందుని కనలించెను. 'హోయి' 'హోయి' అని ఆయన పిలిచెను. అందుల అర్థము సుగమమే. యువసన్న్యాసిని అటనుండి వెడలించుట కెవరినో పిలిచెను. విసుగుకొనుచు 'నామాట నిజము నీ కొకనాటికి తెలిసివచ్చునులే' అనుచు శ్రీవివేకానందస్వామి వెడలిపోయెను.

వైష్ణవమఠమునకు పోయి అట కొంతకాలముండ నెంచితిని. కావున సాయపడుట కప్పుడు నాకు సాధ్యము కాదంటిని. కాని ఆయన నాతో వచ్చి యుండు నని పట్టుపట్టెను. మేము మిత్రుల మగుటకు ఎంతో కాలము పట్ట లేదు. రామకృష్ణమిషనువారు ప్రచురించిన గ్రంథములను కొన్నిటిని ఆయన నాకు చదువ నిచ్చెను. అందులో కొన్ని శ్రీవివేకానందస్వామి ప్రణీతములు. నామిత్రుడగు శ్రీ కేదారనాథమల్లికు నింట ఒకపఠనమందిరమునే ఏర్పాటుచేసికొంటిమి. ఈ కేదారనాథమల్లికే అనంతరకాలమున శ్రీ అచలానందస్వామి అయ్యెను. శ్రీ చారుబాబు సుమారు రెండేండ్లు కష్టపడి కర్మయోగప్రాముఖ్యమును ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి దాని సాధకతను మాకు నచ్చ చెప్పెను. యోగపుటితరవైఖరుల నొక్కి చెప్పునవైన శ్రీవివేకానందస్వాముల ఇతరగ్రంథములను కూడ ఆయన మాకు చదివి వినిపించెను. కొన్ని సమయముల కేదారబాబు నింటను చారుబాబు గృహమునను కొన్నిసమయముల మా కుటుంబముందు నింటను మా సమావేశములు జరుగుచుండినవి. ఈవిధముగ ఆయన కొందఱు యువకుల ప్రోగుచేసి, జైమినిరంజన మజుందారు – కేదారనాథమల్లిక్కు – విభూతిప్రకాశబ్రహ్మచారి – హరినాథడేదారు – హరిదాసఛాటర్జీ – దుర్లభచంద్రఘోష్ – జ్ఞానేంద్రనాథసింహా – పండిత శివనాథభట్టాచార్య అను వారితోడ్పాటుతో ఒక చిన్న – చాల చిన్న – సేవాకేంద్రమును * ప్రారంభించెను. కొన్నాళ్లపిదప రాయిప్రమదాదాసమిత్రబహాదూరు (ఎమ్. ఏ.) అనువారు మాతో కలిసిరి. ఆ ప్రాంతీయులపరిషత్తు ఒకటి ఇట్లు రూపొందెను. ఆయన నాయకత్వమున ఆ పరిషత్కార్యము కొన్నాళ్లు సాగినది. ఆయన మరణించిన పిమ్మట స్వామిజి ప్రోత్సాహము మేరకును ప్రజల అభ్యుపగతితోను ఈ సంస్థ మిషనువారికి అప్పగింపబడినది.

(సశేషము)

* మొదట అది నాల్గణాల మూలధనముతో ఆరంభమయ్యెను. కాశీనగరమున ఒకవీధిని ఒకముసలమ్మ కలరాతో బాధపడుచుండెను. ఆమెకు దిక్కెవ్వరును లేరు. ఆసుపత్రిలో చేర్చుట కందుబాటు కాదు. ఆమెను గని దయాళువైన శ్రీ జైమినిరంజనమజుందారు ఆమెను తన మిత్రులలో నొకనియింటికి చేర్చెను. ఇదే 'కాశీ సేవాశ్రమమున'కు బీజము.

పురాణవాఙ్మయము

శ్రీయుతులు పాటీలు తిమ్మారెడ్డి, ఎం. ఏ.
బోయనపల్లి రామారావు, బి. ఏ. గారలు

(గతసంచిక తరువాయి)

తెలుగు పురాణములు : ఇందు పెక్కు సంక్షిప్తపరిచయ మీాక్రింద ప్రదర్శింపబడు
పురాణములును, పురాణభాగములును తెలి చున్నది.
గింపబడినవి. నాకు లభించినంతవఱకు వాని

కాలము	కవి	పురాణము	అంకితము
1325	మారన	మార్కండేయపురాణము	నాగయగన్నమంత్రి.
1340	ఎఱ్ఱన	నృసింహపురాణము	నృసింహస్వామి.
1350	కమలనాభుడు	పద్మపురాణము	?
1400	శ్రీనాథుడు	భీమఖండము (స్కా)	వీరభద్రారెడ్డి.
	,,	కాశీఖండము (స్కా)	అన్నయ మంత్రి.
,,	తురగారాజకవి	నాగరఖండము	?
1410	బమ్మెర పోతన	శ్రీమద్భాగవతము (1-4, 7-10 స్కంధ)	శ్రీరామభద్రుడు.
	గంగనార్యుడు	భాగవతము (5 స్కం)	శ్రీకృష్ణుడు.
,,	సింగయార్యుడు	భాగవతము (6 స్కం)	శ్రీరామభద్రుడు.
,,	వెలిగందల నారయ	భాగవతము (11-12 స్కం)	,,
1420	మడికి సింగన	పద్మపురాణము	కందనమంత్రి.
1460	పినవీరభద్రుడు	నారదపురాణము	?
1460	నంది మల్లయ, ఘంట సింగయ	వారాహపురాణము	నరసింహదేవరాయలు.
1500	సూరన (వెన్నెలకంటి)	విష్ణుపురాణము	రాఘవరెడ్డి.
	లింగమకుంట తిమ్మకవి	మత్స్యపురాణము	?
,,	,,	వామనపురాణము	?
1508	పెద్దయమంత్రి	వాయుపురాణము	చినగంగయ.
1509-10	తెనాలి రామలింగడు	లింగపురాణము	
1530	పింగళి సూరన	గరుడపురాణము	
,,	వాసిరాజు రామన్న	నారదీయపురాణము	
1800	సోమనాథకవి	సూతసంహిత (స్కాం)	కామారెడ్డి.
	కోడూరి వేంకటాచలపతి	శివరహస్యఖండము (స్కాం)	
,,	శ్రీధరమల్లి వెంకట్రామకవి	బ్రహ్మోత్తరఖండము	శివుడు.
1850	గోపీనాథం వేంకటకవి	శ్రీకృష్ణజన్మఖండము	శ్రీకృష్ణుడు.
1898	చిల్కపాటి రామానుజశర్మ	కల్కిపురాణము	?
1899	మండ కామేశ్వరకవి	కూర్మపురాణము	?
1910	జనమంచి శేషాద్రిశర్మ	బ్రహ్మాండపురాణము	వేంకటేశ్వరుడు.
1928		బ్రహ్మపురాణము	,,

వర్ణన భేదకారణము : 'ఋచః సామాని ఛన్దాంసి పురాణం యజుషా సహ॥' (అధర్వ. 11-4-24) 'స హోవాచ ఋగ్వేదం భగవో౽ ధ్యేమి యజుర్వేదం సామవేద మాథర్వణం చతుర్థ మితిహాసం పురాణం పఞ్చమం వేదానాం వేదమ్॥' (ఛాందోగ్య 7-1-1, 2) అని యనాదియు నపౌరుషేయమునగు శ్రుతియందు పంచమవేద మని నుతింపబడిన యితిహాస పురాణములుకూడ నపౌరుషేయము లగుట యందు విప్రతిపత్తి యుండరాదు. అట్టి యీశ్వరీయజ్ఞాన మొక్కరూపముననే యుండవలయును గదా? పురాణములం దొక్క కథయే పెక్కుసార్లు వచ్చుచున్నది. ఒకపురాణమున విష్ణువునకు, ఒకపురాణమున శివునకు, ఒకపురాణమున బ్రహ్మకు, ఒకపురాణమున శక్తికి సర్వోత్తమత్వము సర్వాధికారము, సర్వోపరిత్వము చెప్పబడియున్నది. అపౌరుషేయజ్ఞానమం దీ భేద మెట్లేర్పడును?

గృహ్యసూత్ర మనుస్మృతి మహాభారతాది గ్రంథములు పరిశీలించినచో పురాణము లెప్పుడును బహువచనమునందే చెప్పబడినవి. కాన ననాదిగా నివి యొక్కటి కాక యనేక మగుట సత్యము. నేటిపురాణములందు కల్పభేదము ననుసరించి యితిహాసమునం దేర్పడిన భేదములు స్పష్టము చేయబడినవి. ఏ రెండు పురాణములందును ప్రాయికముగ నొక్కకల్పమందలిచరిత్రయే రాలేదు. వానియందు భిన్న భిన్నకల్పములచరిత్ర కలదు. ప్రతికల్పమునందును సృష్టి యేదో యొక నిత్యలోకసన్నిధిని ప్రారంభింపదు. సృష్టిప్రవాహ మొకకల్పమున నొక నిత్యలోకము మఱొకకల్పమున మఱొక నిత్యలోకమునుండియు నారంభించును. ఏకల్పమున (నేనిత్యలోకమునుండి సృష్ట్యారంభము జరుగునో ఆ కల్పమున) ఆలోకాధిష్ఠాతకు ప్రాధాన్య మీయబడును. ఆ కల్పమును వర్ణించు పురాణములు తదధిష్ఠానదేవతకు ప్రాధాన్య మిచ్చి వర్ణించును. వ్యాసభగవానుడు పురాణసంఖ్యను వర్ణనలను తానై మార్పలేదు, అట్లు మార్చుట సాధ్యమును కాదు. వేదార్థస్పష్టప్రతిపత్తికై యేర్పడిన యపౌరుషేయపురాణములను తత్త్వ మెఱిగిన వ్యాసభగవానుడు మార్చెననుట యసంగతము.

వేదములం దధికారిభేదము ననుసరించి సాధనలు కలవు. ప్రతిమానవుడును తన కనురూప మగు నాధ్యాత్మికమార్గ మెన్నుకొనవచ్చును. అందఱు మానవుల స్వభావ మొక్కటి కాదు. కావున నందఱు సమానాధికారము కలవారు కారు. ఈశ్వరీయజ్ఞానమున నేయొక్కనికేని సాధన లేదనుటకు వీలులేదు. పురాణములందు వేదార్థవిస్తృతి జరుగుటచే నీసాధననిష్ఠలు పరిపక్వము లైనవి. కొన్ని పురాణములు శైవనిష్ఠను, కొన్ని వైష్ణవమును, కొన్ని, కొన్ని సౌరమును, కొన్ని శాక్తమును, కొన్ని బ్రాహ్మమును, కొన్ని గాణాపత్యమును ప్రతిపాదించును. ఏపురాణమునం దేకల్పము వర్ణితమయ్యెనో ఆపురాణమునం దే దివ్యలోకమున సృష్టి యుద్భూత మయ్యెనో తదధిష్ఠాన దైవమునకు ప్రాధాన్యమిచ్చి వర్ణించి, యాతని యుపాసన సమర్థింపబడినది. ఒక్కభగవానుడే ఈవిభిన్నాధిష్ఠాతలరూపమున అభివ్యక్తుడై లీలలు పచరించుచున్నాడు. ఇట్లు పురాణములందు పునరుక్తి గాని పరస్పరాతిక్రమముగాని జరుగలేదు.

ఉపాసనాపద్ధతి: అవతారవాదము, దేవోపాసన – ఇవి పురాణములందలి ముఖ్యవిషయములు. సమస్తవేదమంత్రములు యజ్ఞములందు వినియుక్తము కావలె ననుట శ్రుతిమతము. యజ్ఞమనగా ఉపాసన యనియర్థము. యజ్ఞమున దేవారాధనముకూడ కలదు. వేదములయందు పరోక్షరూపమున చెప్పబడిన యుపాసనాపద్ధతి పురాణములందు వివరింపబడినది. శతపథబ్రాహ్మణము, తైత్తిరీయారణ్యకము, తైత్తిరీయసంహిత, తైత్తిరీయబ్రాహ్మణము, ఐతరేయబ్రాహ్మణము, ఛాన్దోగ్యోపనిషత్తు – వీనియం దన్నిట నవతారగాథ లెల్ల కలవు. బ్రాహ్మణాదిభాగములను విడిచినను మూలసంహితయందుగూడ నవతారగాథలు కలవు. ఉదాహరణమునకు శ్రీకృష్ణచరిత్ర స్వీకరించినచో

స్తోత్రం రాధానాం పతే

(ఋగ్వేద 1-30-5)

స్వం నృచక్షా వృషభాను పూర్వీం
కృష్ణాస్వగ్నే అరుషో వి భాహి ॥

(ఋగ్వేద. 3-15-3)

గవామప వ్రజం వృధి

(ఋక్. 1-10-7) అని కలదు.

శ్రీకృష్ణునకు రాధను జయదేవు డంటగట్టెనని యాధునికపరిశోధకులందురు. శ్రీమద్భాగవతమున నీ పేరు కానరానందున వా రిట్టి భ్రమకు లోనైరి. భాగవతకారు డీ గోపికపేరును పేర్కొనలేదు. మూలసంహితయం దీ రాధికయు, ఆమెతండ్రియగు వృషభానుడు కూడ పేర్కొనబడినారు. తెలుగున చిపుకుల అప్పయ్యశాస్త్రికృతమగు గర్గభాగవతపురాణమందు దీని విశదవర్ణనము కానవగును. ఇట్లే తదితరావతారగాథలును.

పురాణములందు శివ, శక్తి, గణేశ, విష్ణు, సూర్యుల ఉపాసనల విశదవర్ణనము కలదు. పురుషసూక్తము, రుద్రాష్టాధ్యాయి వేదములందలి ప్రసిద్ధభాగములు. వీనియందు కాక అన్యత్ర కూడ భగవద్విగ్రహనామములు, రూపములు లీలలు వర్ణితము లైనవి. పురాణములందు, సూర్యాగ్నివాయువులను వైదికదేవతాపురాణములును గలవు. మూలసంహితయందు పేర్కొనబడని దేవు డెవ్వడును క్రొత్తగా పురాణములందు పేర్కొనబడ లేదు.

వైదికములగు నవతారగాథలు, దేవవర్ణనలు యథాతథముగ పురాణములయందు విస్తరిల్లినవి. కాని వేదచరిత్రమునకు, పురాణగాథలకు కొంత భేదము కాన్పించును. దీనికి కారణ మిది. వేదములందు నిత్యచరిత్ర —— సృష్టిచరిత్రయొక్క రూపరేఖలు మాత్రమే కలవు. పురాణములందు ప్రతికల్పమునందలి గాథయు కలదు. ఇట్లు కల్పభేదముచే నీగాథలయందు భేద మేర్పడినది.

ఇట మఱొకమాట చెప్పవలసిన యావశ్యకత కలదు. పూర్వ మెవ్వ డేనిష్ఠ ననుసరించునో తదనురూపమగు పురాణమునే పఠించి తదనురూపాచారముల నవలంబించువాడు. తక్కిన పురాణములతో వానికి నిమిత్తము లేదు. వారి కా యేకైకపురాణమే అత్యంతగుహ్యమయశాస్త్రము. నే డీ యధికారనిష్ఠలయందు విపర్యాస మేర్పడుటయే యిన్ని భ్రమలకు నాక్షేపములకు కారణ మైనది.

వింతవర్ణనలు : పురాణములందలి సర్వా ద్భుతభాగములు వానియందలి వింతవర్ణనలు. ఒకొక్కవ్యక్తికి రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు, ఆరు, పది, వేయివఱకు తలలు, వేయి వఱకు చేతులు, వేయికన్నులు ఉండెడి వట. ఇట్లే కుంభకర్ణునివంటి మహాదీర్ఘకాయులు కల రట. ఋక్షవానర నాగాదిజాతులు, వారితో మానవులకు గల సంబంధబాంధవ్యములు నేడు మనకు నమ్మ శక్యముగాక వానిని కల్పన లనియో రూపకము లనియో భావించు చున్నాము.

పురాణముల ననుసరించి ద్వాపరాంతము వఱకు మిక్కిలి కన్నులు, మిక్కిలి చేతులు, మిక్కిలికాళ్లు, మిక్కిలితలలు గల జనులు జనించుచునే యుండిరి. కృతయుగమున నిట్టి వారి సంఖ్య మిక్కిలిగ నుండి కాలక్రమమున తగ్గుచు వచ్చెను. అట్లయ్యును మహాభారత పతనముచే నాటిసమాజమున నట్టివారిజననము విపరీతము కామి యెఱుగవచ్చును. శిశుపాలు నకు పుట్టినప్పుడు నాలుగుచేతులు మూడు కన్ను లుండెను. వాని యేడుపు గాడిద యోండ్రవలె నుండెను. చాలనాళ్లు వాడీ యాకృతితో నే పెరిగెను. నేడుకూడ అందం దిట్టిశిశువులు జన్మించుట వినుచు, కనుచు నున్నాము. బెల్జియములోని యొకగోరీరాతిపై నందలిస్త్రీ యొక్కసారి 360 మంది శిశువు లను ప్రసవించినట్లు తారీఖుతో సహా చెక్క బడిన దట. పత్రిక లప్పు డప్పు డిట్టి వార్తలు ముద్రించుచునే యుండును. ప్రకృతిపరిణామ ముచే నే డట్టి శిశువులు చాలకాలము జీవిం చుట లేదు. ఇటు సర్వజ్ఞులగు మహర్షులు చెప్పిన మాటలు ప్రతక్షరము సత్యము, అవి కల్పనలు, రూపకము లనుట మన మూర్ఖతను నిరూపించు మాటలు.

పురాణములయందు ఋక్షవానరనాగరాక్ష సాదిజాతుల ప్రసంగములు వచ్చినచోట్ల నాధు నికవిద్వాంసులు వీరి ననాగరికులగు నాటవిక జాతులుగా పేర్కొందురు. కాని పురాణముల యందలి వీరివర్ణనము గమనించినచో వారు నాగరికు లనియు, విద్యావంతు లనియు, తత్త్వ పరిశీలకు లనియు, శాస్త్రప్రవర్తకు లనియు తెలియుచున్నది. వాల్మీకిరామాయణమున కిష్కింధాపురము—

ప్రాప్తాః స్మ ధ్వజయంత్రాఢ్యాం
కిష్కిన్ధాం వాలినః పురీమ్ ।

అనేకపతాకాలంకృతము, యంత్రాది పరి రక్షితమునై వెలసినట్లు ఉల్లేఖింపబడినది. మఱియు పెక్కుచోట్ల కపుల ధీవైశారద్యము వర్ణింపబడినది. ఆంజనేయుడు సూర్యునికడ సమస్తశాస్త్రము లభ్యసించినవాడు.

పురాణములయం దిట్టి జాతులవర్ణనలు వచ్చినచోటులయం దీ క్రింది విషయములను మనస్సునం దుంచుకొన వలయును.

(1) ఈ జాతులన్నియు కామరూపశక్తికలవి. అనగా తమ యిచ్ఛానుసారమగు రూపములు ధరించు శక్తి వీరికి సహజముగ నబ్బియుండెను.

(2) వీరిస్త్రీలు సాధారణమానవస్త్రీల వలెనే లోకోత్తర సౌందర్యవతులు. మానవు లతో వీరికి సంబంధబాంధవ్యములును గలవు.

(3) ఈ జాతులందు పురుషులుమాత్రమే ఋక్షవానర సర్పరాక్షసాద్యాకృతుల సంచ రించువారు. ఈయాకారములందుండియు వారు వస్త్రాదులను ధరించుచుండిరి.

దీనివలన తోకలు, విషదంతములు కల కొన్నిమనుష్యజాతులు నాడు వసించుచున్నట్లు తోచుచున్నది. వీరు నాగరకజాతివారే. కామ రూపు లగుట చే పురుషులారూపములతో వర్తించువారు. కాలక్రమమున వీరియం దా కామరూపశక్తి నశించెను. మానవులతోడి వైవాహికసంబంధము లభివృద్ధియై వారు పూర్తిగ మానవు లైరి. ద్వాపరాంతమున నీ జాతిజనులలో జాంబవంతుడు, ద్వివిదుడు, ఉలూపి మొదలుగా వ్రేళ్లపై లెక్కిడ దగిన వారు మాత్రము మిగిలిరి. నేడు వారి వంశజులు కేవలమానవులు. మధ్యప్రాంతమునను దక్షిణదేశమునందును పెక్కుజనులు ఋక్షవానరగోత్రజులు నేటికిని కలరు. అస్సాము లోని నాగజాతివారి నందఱు నెఱుగుదురు.

ఈపురాణవ్యక్తుల యాయుఃపరిమితియు యాధునికపరిశోధకుల విమర్శకు పాత్రమైనది. ఒకవ్యక్తి వేయిసంవత్సరములు జీవించెనన్నచో వీరు నమ్మరు. పాశ్చాత్యవిమర్శపద్ధతులు వీరికి బాగుగ నొంటబట్టి భారతీయసంప్రదాయముపై విశ్వాసము నశించినది. భీష్ముని యాయుః పరిమాణ మారునూర్ల యేండ్లన్నచో వీరికి నమ్మ బుద్ధి పుట్టదు. మెతూషేవయస్సు 969 సం॥లనీ హానోవయస్సు 365 ఏండ్లని, లెమే వయస్సు 777 ఏండ్లని, నోవావయస్సు 950 ఏండ్లని బైబిలు చెప్పినచో అదిపాశ్చాత్య వేదము కనుక నమ్మ వచ్చును. రాముడు వారధి నిర్మించుట మాత్ర మసత్యము. కాని షినారుపీఠభూమిమీద ప్రజలెల్లరుచేరి స్వర్గము నందుకొను భవనము కట్టుట మాత్రము (జెనిసిస్ 11 : 3, 4) సత్యము. జలప్రళయ మత్స్యావతారగాథ లసత్యములు. ఏదో ప్రళయమున నోవా ప్రపంచమునందలి జీవకోటి నంతటిని మచ్చునకు రెండుగా నొకయోడలో చేర్చి ప్రళయము దాటుట నిజము. ఏలన వీనిని పాశ్చాత్యులు నమ్ముదురు. ఇట్లు మనవారి బుద్ధులు పరానుకరణప్రధానములై పాశ్చాత్యవాసనాదోషపరిభ్రష్టములై యున్నంతకాలము పురాణములు వారి కర్థము కావు. న్యూయార్కులోని జార్జిటౌన్ ఆస్పత్రిలో కొలంబియావాసియగు జాకీర్ పెరైరా యనువానిని ఆధునికవిజ్ఞానము మూర్తిభవించిన అమెరికావైద్యశిఖామణులు పరీక్షించి యాతనికి 160 ఏళ్ల వయ స్సున్న దని చెప్పిరి. అతని కప్పటి కైదు పెండ్లిం డ్లయినవి. మరల వివాహము చేసికొందునని ప్రకటింపగా ఇండియానా రాష్ట్రవాసిని యందు కంగీకరించిన దట. ఇది యాంధ్రప్రభ దినపత్రికలో 30-9-56 నాడు ముద్రింపబడిన వార్త. సగటు ఆయుర్దాయము 27 ఏండ్లే అగు భారతదేశమున నివసించు మన కీ వార్త విడ్డూరమే. కాని అమెరికనుల సగటు ఆయుర్దాయము నేడు 68 సం॥లు. సంప్రదాయవిశ్వాసము నశించిన కొలది మనయాయువు కాలక్రమమున నశించుచున్నది. యుగములపూర్వము జీవించినవారి చరిత్రను నేటి మనయల్పజ్ఞానముతో పరీక్షించుట యవివేకము. యుగము లక్కర లేదు. మొన్న మొన్న జీవించిన పాశ్చాత్యుల చరిత్ర లంగీకరించిన చక్రవర్తుల, రాజుల కవచములు మనరాష్ట్రరాజధాని సాలార్‌జంగ్ మ్యూజియమ్‌లో భద్రపఱుపబడినవి. మొలవఱకు గల కవచములే నేడు మనము తొడగుకొనినప్పుడు వారెంతటివారై యుండవచ్చును? నాలుగైదు వత్సరములకృతము ఇటలీలో నాలుగేండ్లు నిద్రించి మేల్కొన్న బాలికగాథ వార్తాపత్రికలు చదువువా రెల్లరువినిరి. కాని కుంభకర్ణు డారు

నెలలు నిద్రించె నన్నచో నమ్మము. ఇది పురాణముల దౌర్భాగ్యము కాదు, భారతీయుల దౌర్భాగ్యము.

ఇంకను పురాణములందు ప్రయోగమాత్రముచే సకలబ్రహ్మాండమును నిర్ధూమధామము చేయ గల యాగ్నేయ, వారుణ, నాగ, గారుడ, బ్రహ్మ పాశుపతాద్యస్త్రసంఘము వర్ణిత మైనది. ప్రత్యక్ష మొక్కటే ప్రమాణముగ స్వీకరించు మనము వాని నంగీకరింపక పోవుటలో వింత లేదు. భారతయుద్ధమున నేటి కైదువేలయేండ్లక్రిందట ప్రయుక్తములైన యీ యస్త్రములింతలో నామరూపములు లేకుండ నెట్లు నశింపగలిగెను? చూడ చూడగ నాధునికవైజ్ఞానికపరిశోధకుల కివి పురాణకారుల యూహాజన్యములై కన్పట్టుచున్నవి.

నేడు సర్వభూతలము పెట్టుబడిదారివర్గము, శ్రామికవర్గము, తటస్థవర్గ మని మూడు వర్గములుగా విభక్తమైనది. అమెరికారష్యాదేశములు మొదటి రెండువర్గములకు ప్రతినిధులై పరస్పరవిజిగీషచే ననేకములగు నణ్వాయుధములను నిర్మించుచున్నవి. భారతదేశముఖ్యములు తటస్థవర్గముగా నిలిచి యీ యణ్వాయుధనిర్మాణమును వ్యతిరేకించుచున్నవి. ఈయమెరికా రష్యాలు శక్తివంతములగు నణ్వాయుధములు, ఖండాంతరవేధులగు రాకెట్లు, గ్రహాంతర యానము సేయు రాకెట్లు నిర్మించుచున్నారు. తా నెక్కడో యొక శాస్త్రశాలయందు కూర్చుండి మీటనొక్కిన యంతిమక్షణమున ఖండాంతరమున నాతడిచ్చగించిన అక్షాంశరేఖాంశరేఖలు సంధించుచోట సమస్తభూఖండము భస్మీభూతము కావలసినదేగదా! రష్యా వారు 50 మెగాటన్నుల శక్తిగల యణ్వాయుధమును ప్రేల్చిరి. ఆధూమప్రవాహము ప్రసరించిన దేశములం దెల్ల ప్రజలయారోగ్యము భంగమగుట యేడాదినాటి మాటయే. దాదాపు ప్రాచీనభారతీయమహాస్త్రము లింతకన్న ననేకపర్యాయములు శక్తివంతములైనవి. నేడీ రాకెట్లనింధనశక్తిచే ప్రేల్చుచున్నారు. పూర్వము మంత్రశక్తిచే ప్రయోగించువారు. గ్రహాంతరములకు చను రాకెట్లను కొన్నిశబ్దతరంగములచే నడపుట నేడు వినుచున్నాము. అట్లే యీయస్త్రములు మంత్రోచ్చారణశబ్దతరంగములచే ప్రయోగింపబడెడివి.

ఈ యగ్రరాజ్యములు రెండును పరస్పరము శాంతిసంధిచేసికొని యస్త్రవిసర్జనము గావించినను, లేదా పరస్పరవిజిగీషాకాంక్షచే ప్రపంచయుద్ధము తెచ్చిపెట్టి లోకము నశించి మరల మానవుడు ప్రాతరాతియుగపునాటిజీవితమును పునరారంభించినను, నాటి మానవుడీ యమెరికా రష్యాదేశముల యస్తిత్వమును, ఈ యణ్వాయుధనిర్మాణగాథలను తనబుద్ధి కతీతములగుటచే ననేమిరా విశ్వసింపడు. ఆ దృష్టితో నేడు మనము వ్రాయు చరిత్రలు, శాస్త్రములు సర్వథా కల్పితములు, అసత్యములు. దీనిని మాన్ప గల శక్తి నేటి పరిశోధకమ్మన్యుల యధీనమున గలదా? ఒక్క పురాణముల విషయమై మాత్రమే నేమి మన యవిశ్వాసము? భారతమాతా, నీ వెట్టి పుత్రుల గంటివి?

చరిత్ర – భూగోళము: పురాణములే మన చరిత్రలు. పాశ్చాత్యవిద్వాంసులు మనకు చరిత్రము లేదనుట వారి పరిశీలకతాదోషము. ఆధునిక చరిత్రకారులు కొందఱు పురాణముల చరిత్రము నంగీకరించుచున్నారు. మత్స్య

వాయు భాగవతములయం దాంధ్రరాజులగు శాతవాహనుల వంశక్రమ మభివర్ణింపబడినది. ఇక భూమి గోళాకారముగ కల దని యాధునిక శాస్త్రవేత్తలు వర్ణింపగా కమలాకారమున గల దనియు దానిని శేషుడు ధరించు ననియు పురాణములు వర్ణించును. ఇట్లీ రెండిటికి నడుమ మిక్కిలి వైరుధ్యము కలదు. మన దృష్టికి వీని సమన్వయ మత్యంతదుర్ఘటమై పొడకట్టును. కాని కల్యాణపత్రికయందు వీనికి చక్కని సామరస్యమార్గము చూపబడినది. అందలి విషయము లత్యాశ్చర్యకరములు.

ఇప్పటికే యీ వ్యాస మతివిస్తృతమైనం దున నా యీ విషయములు చర్చించుట కిది యదను గాదు. "పురాణములు - ఇతిహాస భూగోళములు అను మఱొక వ్యాసమునం దవి యెల్ల విస్పష్టముగ చర్చింపబడును.

కల్యాణపత్రికా సంపాదకులకు, సుదర్శన సింహగారికి, శేషాద్రిరమణకవులకు, ఉమా మహేశ్వరపండితులకు కృతజ్ఞతతో—

పుత్రుల జ్ఞానమును పరీక్షించిన తండ్రి

ఒకనికి ఇద్దఱు కుమారు లుండిరి. యుక్త వయస్సు రాగానే వారి నాతడు బ్రహ్మచర్యాశ్రమమున ప్రవేశింపజేసి వేదాధ్యయనమునకై యొకగురునికడ నుంచెను. వారు చాలకాలము నకు చదువు ముగించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చిరి. "నాయనలారా, మీరు వేదాంతము చదివి నారా?" అని తండ్రి ప్రశ్నించెను. వారు "ఔను" అని చెప్పగా, "మంచిది, బ్రహ్మ మన నెట్టిదో నాకు చెప్పుడు" అని యాత డడిగెను. అంత పెద్దకుమారుడు వేదముల నుండియు శాస్త్రములనుండియు ప్రమాణముల నెన్నిటినో చూపుచు నిట్లు సమాధానము చెప్పెను: "నాయనా, బ్రహ్మమును నోటిమాట లతో వర్ణించుటకు వీలు పడదు. మనస్సునకు కూడ నది గోచరము కాదు". ఇట్లనియు బ్రహ్మ మట్టిది ఇట్టి దని వర్ణింప బూని తుదకు "నాకంతయు తెలియును" అని వక్కాణించుచు తాను చెప్పుదానిని బలపఱచుటకై వేదాంత వాక్యముల నేకరువుపెట్టసాగెను. తండ్రి విని విని "సరే, నీవు బ్రహ్మమును నిజముగ తెలిసికొన్నా వన్న మాట! మంచివి, నీపని చూచుకొనుము" అని వానిని పంపివేసెను. అంతట నాతడు తన చిన్నకుమారునిగూడ నదియే ప్రశ్న వైచెను. ఆపిల్లవాడు మౌనముదాల్చి నాడు. వానినోట నొక్కమాటయైనను వెలువడ దయ్యెను. మాటాడుటకు గూడ నాతడు ప్రయత్నింపనే లేదు. అది గని తండ్రి యిట్లు విమర్శించి పలికెను. "మంచిది, నాయనా, నిజ మంతటిదే. పరబ్రహ్మమునుగూర్చి ఇద మిత్థ మని చెప్పుట కెంతమాత్రము సాధ్యము కాదు. దానినిగుఱించి పలుక నోరు తెఱచి నంతనే అనంతమును సాంతముగను, అపరిచ్ఛిన్నమును పరిచ్ఛిన్నముగను, అప్రమేయమును ప్రమేయముగను నిర్వచించినవాడ వగుదువు. వేయిశ్లోకములను వేయిప్రమాణములను ఏకరువుపెట్టుటకంటె నీ మౌనమే ఈవిషయమును మహోత్కృష్టముగ వెల్లడించుచున్నది.

వార్తలు, విశేషాలు

శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవములు

కాంచీపురం

కాంచీపుర శ్రీరామకృష్ణమఠమున 17-2-1963 తేదినాడు శ్రీవివేకానందస్వామి శతతమజయంతిప్రారంభోత్సవము జఱుపబడినది. మంగళహారతి, భజన వేదపారాయణ, శ్రీశివసహస్రనామార్చనలతో నాటి కార్యక్రమము ప్రారంభమైనది. అలంకృతమైన శ్రీస్వామీజీ చిత్రమునకు ఊరేగింపు చేయబడినది. సుదూరప్రాంతములనుండి వచ్చిన భక్తులు, స్థానికకళాశాల ఎన్సీసివారు, నాలాజాబాదుస్కూలుఆర్కెస్ట్రావారు ఊరేగింపులో పాల్గొన్నారు. శ్రీరామకృష్ణవివేకానందుల పటములను ఏనుగులపై ఊరేగించిరి. మద్రాసు మఠభజనబృందమువారు ఊరేగింపులో భజన కావించిరి. ఊరేగింపు ముగిసిన పిమ్మట మద్రాసు మఠకార్యనిర్వాహకులగు శ్రీశుద్ధసత్త్వానంద స్వామి ప్రత్యేకపూజను హోమమును జరిపిరి. పచ్చయప్పహైస్కూలులో 3-30 నుండి సాయంకార్యక్రమము ప్రారంభమయ్యెను. మద్రాస్ విశ్వవిద్యాలయ వైస్‌ఛాన్సలరు డాక్టరు ఆర్కాటులక్ష్మణస్వామి మొదలియారు సభ కధ్యక్షత వహించి ప్రారంభోపన్యాసము చేసినారు. మద్రాసు శ్రీరామకృష్ణమఠాధ్యక్షులు శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములు భారతదేశమున ఆధ్యాత్మికధ్వజము మహోన్నతమై యుండవలె ననిన యువజనులలో వైరాగ్యమును పెంపొందించుట ఆవశ్యకమని తెల్పిరి. 'కలైమగళ్' పత్రికాసంపాదకులగు శ్రీ కి. వ. జగన్నాథంగారు తమిళమున నుపన్యసించి శ్రీవివేకానందునిజీవితసందేశములను శ్రోతల చిత్తములందు హత్తుకొల్పిరి. శ్రీ సర్వజ్ఞానంద స్వాముల వందనవాక్కుతోను జాతీయగీతగానముతోను నాటి కార్యక్రమము ముగిసినది.

శ్రీశారదామఠము - దక్షిణేశ్వరము

17-1-1963 గురువారమునాడు శ్రీవివేకానంద జన్మతిథి పూజ కావింపబడినది. 22-వ తేదీనుండి 26-వ తేదీవఱకు బహిరంగోత్సవములు జరిగినవి. రామకృష్ణమఠమిషనుల ఉపాధ్యక్షులైన శ్రీమద్యతీశ్వరానంద స్వాములు ప్రారంభసమావేశమునకు అధ్యక్షత వహించి "స్వామీజీజీవితము, కళలు, విద్యలు" అనువానికి సంబంధించిన వస్తుప్రదర్శనమును (ఎగ్సిబిషన్) ప్రారంభించిరి. రామకృష్ణమఠమిషనుల సర్వాధ్యక్షులగు శ్రీమన్మాధవానంద స్వాములు పంపిన సందేశము చదువబడినది. శ్రీ యతీశ్వరానందులు తమఉపన్యాసములో మనదేశోద్ధరణమునకు ఆధ్యాత్మికజ్ఞానము ఆవ

ధ్యేక మను విషయమును నొక్కి చెప్పిరి. రామకృష్ణమఠమిషనుల సర్వకార్యదర్శి శ్రీమద్వీరేశ్వరానందస్వామి భారతదేశోద్ధరణమందును మహిళలప్రబోధనమందును శ్రీవివేకానందుల కుండిన అభినివేశమును గూర్చి ప్రసంగించిరి. 23-వ తేదీనాడు భక్తమహిళలసన్న్యాసినుల సమ్మేళనము జరిగినది. భక్తమహిళలును సన్న్యాసినులును శ్రీ వివేకానందస్వాముల జీవితమందలి వివిధవైఖరులనుగూర్చి ఉపన్యసించిరి. 24-వ తేదీనాడు విద్యార్థుల దినము. పాఠశాలల, కళాశాలల విద్యార్థులు నూర్లకొలదిగ సమావేశమై పెక్కుపోటీలలో పాల్గొన్నారు. గెల్పొందినవారికి బహుమతులు పంచిపెట్టబడినవి. 25-వ తేదీనాడు ధర్మసభ జరిగినది. మహిళలు లెక్కకు మిక్కిలిగా సమావేశమైరి. శారదామఠాధ్యక్షురాలైన 'ప్రవ్రాజిక భారతీప్రాణ'గారి ప్రారంభోపన్యాసమైన పిమ్మట ఈక్రింద పేర్కొన్నవారును వివిధమతములనుగూర్చి ఉపన్యసించిరి. బౌద్ధమునుగూర్చి శ్రీమతి ఆషారాయి, క్రైస్తవమును గుఱించి డాక్టరు న్యూవెల్ కుమారి, ఇస్లామునుగూర్చి శ్రీమతి ఫతీమామామూద్, జోరోస్ట్రియమతమునుగూర్చి గాహియరు కుమారి, జైనమునుగూర్చి శ్రీమతి సుభద్రా కపాదియా, హిందూమతమునుగూర్చి ప్రవ్రాజిక వేదప్రాణ. డాక్టర్ రోమాచౌధురి తన అధ్యక్షోపన్యాసమున శ్రీ వివేకానందుల సర్వమతసామరస్యలక్ష్యమును ముచ్చటగ సంక్షేపించిరి.

ప్రతిదినము సాయంకాలములందు ఈక్రింద చెప్పబడిన వినోదకార్యక్రమములు జరుపబడినవి. రామకృష్ణమిషను, సిస్టరునివేదితగరల్సు స్కూల్ బాలికలచే స్వామిజీజీవితవిషయికమైన నాటకప్రదర్శనము, వివేకానందలీలాగీతి; రామకృష్ణశారదామిషను, వివేకానందవిద్యాభవన విద్యార్థులచే భజనకీర్తనలగానము 26-వ తేదీనాడు జరిగిన పెద్ద ఊరేగింపుతో ఈ ఉత్సవకార్యక్రమములు ముగిసినవి. ఊరేగింపులో సన్న్యాసినులు, బ్రహ్మచారిణులు, ఇతరమహిళలు, వివిధపాఠశాలల, కళాశాలల విద్యార్థులు వేలకొలది పాల్గొనిరి.

శ్రీరామకృష్ణుని 128-వ జయంతి మహోత్సవము
రామకృష్ణమఠము, మద్రాసు

25-2-1963 సోమవారమునాడు వేగుజామున మంగళహారతితో కార్యక్రమము ప్రారంభమైనది. భజన, గీతోపనిషత్తుల పారాయణము, ప్రత్యేకపూజ, హోమము, దరిద్రనారాయణసంతర్పణము — ఇవి నాటి పూర్వభాగమున జరిగినవి. సాయంకాలము ఆరాత్రికమునకు పిమ్మట మండపమున సమావిష్టులైన భక్తులగోష్ఠిలో శ్రీశుద్ధసత్త్వానందస్వాములు గురుదేవుని సూక్తిరత్నములను కొన్నింటిని చదివి వినిపించిరి. శ్రీమత్కైలాసానందస్వామి శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి ఉపన్యసించిరి. ఆదినమే శ్రీపరమాత్మానందస్వామి చెంగల్పట్టుజిల్లాలో తిరుమణి అను ఊరికి పోయి కుష్ఠరోగుల నిలయవాసులకు పండ్లను భక్ష్యములను పంచిపెట్టి ఒకగంటసేపు శ్రీరామకృష్ణుని ఉపదేశములనుగూర్చి ఉపన్యసించిరి.

3-3-1963 భానువారమునాడు జయంతి బహిరంగోత్సవము. నాటి పూర్వాహ్ణమున

"శ్రీరామకృష్ణలీలాప్రసంగ" "శ్రీరామకృష్ణ కథామృత" బృహద్గ్రంథముల పారాయణ మును సూర్గురు భక్తులు నిర్వహించిరి. అనంతర కార్యక్రమము త్యాగరాయనగర రామకృష్ణ మిషను హైస్కూలు విద్యార్థుల హరికథా కాలక్షేపముతో ప్రారంభమైనది—పౌరమహా సభకు ముఖ్యమంత్రి పూజ్యశ్రీ కామరాజ నాడారుగారు అధ్యక్షతవహించిరి. శ్రీ అఖండం సీతారామశాస్త్రిగారు, శ్రీముక్తైలాసానంద స్వాములు, శ్రీ ఎమ్. పి. సోమసుందరము గారలు వరుసగా తెలుగు, ఇంగ్లీషు, తమిళము లలో ఉపన్యసించిరి. వివిధపాఠశాలలలో పోటీ లలో నెగ్గిన బాలబాలికలకు బహుమతు లిచ్చిన పిమ్మట సభాధ్యక్షులు తమిళములో మాట్లాడిరి. డాక్టరు టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్ గారి వందనవాక్యతో సభాకార్యము ముగిసి నది. తర్వాత గంటసేపు మఠభజనబృందము వారు కాళీకీర్తన పాడిరి.

గ్రంథపరిచయం

[సమితికు గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

సిద్ధాన్త శిఖామణి

(శ్రీరేణుకాగస్త్యసంవాదరూపశైవశాస్త్రము)

సంస్కృతమూలము : శ్రీ శివయోగి శివా చార్యులు; ఆంధ్రవివృతి : శ్రీ ఈశ్వర సత్య నారాయణశర్మ; వెల : రూ. 3-00; ప్రాప్తి స్థానము : సాధనగ్రంథమండలి, తెనాలి, గుంటూరుజిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్.

శివయోగి శివాచార్యులు 'సిద్ధాన్తశిఖామణి' అను ఇర్వదియొక్క పరిచ్ఛేదములతో కూడు కొన్న ఈ శైవాద్వైతదర్శనగ్రంథమును రచిం చిరి. భక్త, మహేశ, ప్రసాది, ప్రాణలింగి, శరణ, ఐక్యము — మున్నగు వానిని తెలిసి కొనుటయే మోక్షహేతువు. అందుచే రేణుకా చార్యులు ఈ పైఆరుసిద్ధాంతములనీవో విశదీ కరించి బోధించినారు. ఈ ప్రతిపాదితస్థానముల నుండి నలువదినాల్గు అంగస్థలములు, ఏబదిఏడు లింగస్థలములు బయల్వెడలినవి. మతయోగాది విషయములు, ఆధ్యాత్మికదార్శనికవిషయాలూ ప్రతిపాదితములై యున్నవి ఈ గ్రంథములో.

'సిద్ధాన్తశిఖామణి'ని పరమప్రామాణికగ్రంథ ముగా శ్రీపతిపండిత శ్రీకంఠశివాచార్యప్రభృ తులు గ్రహించియున్నారు.

రెండుభాషలలో సమగ్రమైన పాండిత్యము ఉంటేనే తప్ప అనువాదం రాణించదు. కేవలం భాష ఒక్కటే వచ్చియుంటే చాలదు. ఏ విష యాన్ని అనువదిస్తున్నామో ఆ విషయంలో పరిపూర్ణ పరిజ్ఞానం ఉండి అనువదిస్తేనే అను వాదం రక్తికడ్తుంది.

వేదాంతవిషయమన్ననో — ఇది అనేక ఇక్కట్లతో కూడిన పని. అందు సంస్కృతం లోని ప్రామాణిక దార్శనిక గ్రంథము లన్నీ చదివి ఉంటే, ఏ దార్శనికగ్రంథమైనా సుల భంగా తెనిగించ వచ్చు. ఇతరమతములను ఖండించినప్పుడు — ఆ మతములోని సంప్ర దాయం తెలిసిఉంటేగాని, ఆ ఖండన పక డ్బందీగా ఉండదు. అట్టి చిక్కు లేవీ లేకుండా ఈ గ్రంథం సులభంగా అర్థమయ్యేటట్లు శ్రీ శ్రియానందనాథులు ఈశ్వరసత్యనారా యణశర్మగారు పాఠకలోకాని కందించుటచే అభినందనీయులు. ఈ గ్రంథరాజం మూడు వందల ముప్పదిరెండు పుటలతో ఒప్పియున్నది.

''భావేన గృహ్యతే దేవో
భగవాన్ పరమః శివః
కిం తేన క్రియతే తస్య
నిత్యపూర్ణో హి స స్మృతః''—

షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నుఁడైన పరమశివుఁడు భావముచేతనే గ్రహింపఁబడును. అట్టిపర మాత్మునకుఁ జేయు బాహ్యపూజచేత నేమి ప్రయోజనము సాధింపఁబడును? ఏలన, అతఁడు నిత్యతృప్తుఁడు గదా! (షడైశ్వర్యగుణములు: ఉత్పత్తి, లయము, ప్రాణులరాకడ, ప్రాణుల పోకడ, విద్య, అవిద్య నెఱుఁగుట).

పై శ్లోకమున కిది శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారా యణశర్మగారి తెలుగు వివరణ.

వీరశైవం - భారతీయమతములలో ఆగ మాంత నిర్దిష్టవిషయములపై పరమవిశ్వాసం జూపు మతములలో నిది యొకటి. అంతే గాక ముముక్షువులకు ముక్తిమార్గంచూపుటయే గాక తత్త్వప్రతిపాదకమైన మతసిద్ధాంతం విశేషంగా బోధిస్తూంది.

శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదరూపమైన ''భగవ ద్గీత'' వలె — ఇదియు శ్రీరేణుకాగస్త్య సంవాదరూపమై ''సిద్ధాన్తశిఖామణి'' ''రేణుకగీత'' ''రేణుకాగస్త్యసంవాదము'' - మున్నగు నామములతో ఒప్పింది.

ఈ గ్రంథరాజం వీరశైవులకే కాక వివిధ మతజిజ్ఞాసువులకు చింతామణివంటిది.

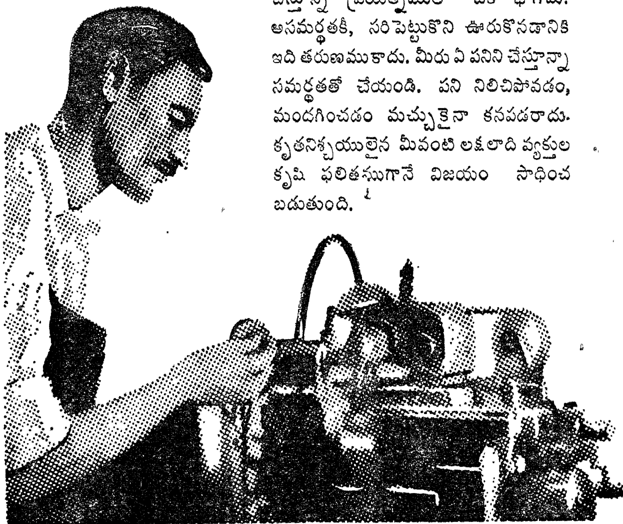
—వేదం రామశాస్త్రి

మదరాసు శ్రీరామకృష్ణమఠమున 1963-వ సం॥ 'మే' 'జూన్' నెలల విశేషదినాలు

19-5-1963 బుద్ధజయంతి పౌరమహాసభ; ఏకాదశీ రామభజన

22-5-1963 శ్రీ శ్రీ ఫలహారిణికాళిపూజ (సాయం. 8 గంటలనుండి నిశీథమువఱకు)

3-6-1963, 18-6-1963 ఏకాదశీ రామభజన

OUR ENGLISH PUBLICATIONS

Title	Price Rs.	nP.
Sri Ramakrishna the Great Master (2nd Edn.) (Calico)	25	00
" " (Morocco)	35	00
The Gospel of Sri Ramakrishna (3rd Edn.) (Calico)	20	00
" " (Morocco)	30	00
Ramakrishna: Prophet of New India	10	00
Sri Ramakrishna ..	1	50
Sayings of Sri Ramakrishna (9th Edn.)	5	00
Ramakrishna Upanishad (2nd Edn.)	1	00
Tales and Parables of Sri Ramakrishna (2nd Edn.)	2	50
The Ramakrishna Mission its ideals and activities (6th Edn.) ..	0	50
Sri Ramakrishna and His Mission (2nd Edn.)	0	62
The Master and the Disciple ..	2	00
Sri Ramakrishna and Sarada Devi	2	50
Holy Mother Sri Sarada Devi (Gambhiranandaji) (3rd Edn.) (Ordinary)	7	00
" " (Calico)	9	00
Sri Sarada Devi the Holy Mother (Tapasyanandaji) (Ordinary)	6	50
" " (Calico)	8	00
Inspired Talks (Swami Vivekananda) (8th Edn.) (Board)	2	00
" " (Calico)	3	00
Hinduism (6th Edn.) ..	1	00
Education (6th Edn.) .	1	00
The Eternal Companion (3rd Edn.) (Ordinary)	2	25
" " (Calico)	3	25
For Thinkers on Education (Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Story of a Dedicated Life (Life of Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Message of Eternal Wisdom (Swami Ramakrishnananda)	3	00
God and Divine Incarnations (Swami Ramakrishnananda)	2	25
The Ancient Quest (Swami Ramakrishnananda)	1	50
Sri Krishna, The Pastoral and King-maker (Swami Ramakrishnananda) (5th Edn.) ..	1	25
Life of Sri Ramanuja (Board) ..	4	00
" " (Cloth) ..	5	00
Isavasya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Kena Upanishad (6th Edn.) ..	0	75
Katha Upanishad (9th Edn.) ..	1	50
Adventures in Religious Life (2nd Edn.) (Board)	4	00
(Cloth)	5	00
Taittiriya Mantrakose ..	1	00
Prasna Upanishad (5th Edn.) ..	1	00
Mundaka Upanishad (6th Edn.) ..	1	00
Mandukya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Taittiriya Upanishad (4th Edn.) ..	2	00
Aitareya Upanishad (3rd Edn.) ..	1	00
Svetasvatara Upanishad (3rd Edn.)	1	50
Chandogya Upanishad ..	8	00
Brihadaranyaka Upanishad (2nd Edn.)	7	50
Mahanarayanopanishad ..	5	00
Srimad-Bhagavad-Gita (Swami Vireswarananda, with Sridhara's Gloss) ..	7	00
Bhagavad-Gita: the Song of God (4th Edn.)	2	75
Upadeshasahasri (3rd Edn.) ..	3	50
Atmabodha (2nd Edn.) ..	4	00
Yatindramatadipika ..	5	00
Srimad Bhagavatam: The Wisdom of God (2nd Edn.) ..	3	50
Stotraratna (2nd Edn.) ..	0	75
Divine Life (4th Edn.) ..	3	00
Universal Prayers (5th Edn.) ..	2	25
Prince of Ayodhya (Ordinary)	3	00
" " (Calico)	4	50
Vedic Religion and Philosophy (4th Edn.)	2	50
Narada Bhakti Sutras (3rd Edn.) ..	3	00
Vakyavritti & Atmajnanopadeshavidhi (2nd Edn.) ..	1	00
Devi-Mahatmyam (Chandi) (2nd Edn.)	2	00
Saint Durga Charan Nag (3rd Edn.)	2	25
Thus Spake Sri Ramakrishna (7th Edn.)	0	40
Thus Spake Holy Mother (3rd Edn.)	0	40
Thus Spake Vivekananda (9th Edn.)	0	40
Thus Spake The Buddha (4th Edn.)	0	40
Thus Spake Sri Krishna (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake The Christ (3rd Edn.)	0	40
Thus Spake Prophet Muhammad (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake Guru Nanak ..	0	40
Worship of Sri Ramakrishna ..	1	00
A Man of God (Ordinary)	3	00
" " (Calico)	4	00
Buddha and Our Heritage ..	0	40
Path to Perfection (7th Edn.) ..	0	40
Consolations (3rd Edn.) ..	0	31
Women of India (4th Edn.) ..	0	25
Spiritual Life ..	0	06
Path Beyond Sorrow ..	0	06

Please ask for the Detailed Catalogues of our Tamil and Telugu Books

SRI RAMAKRISHNA MATH, ***Publication Dept.,*** **MYLAPORE, MADRAS-4**

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,
శ్రీ. కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.